

Estudi de mercat: Lleida

1. LA POBLACIÓ DEL MUNICIPI	6
1.1 Composició de la població	6
1.2 Distribució de la població	7
2. CARACTERÍSTIQUES DEL PARC D'HABITATGES	13
2.1 Tipologia d'habitatges al municipi	14
2.2.1 Distribució dels habitatges al municipi	15
2.2 Tipologia d'habitatges i superfície útil	19
2.3 Tipologia d'habitatges segons ús i règim de tinença	21
2.4 Any de construcció segons barri i ús de l'habitatge	25
3. QUALIFICACIÓ ENERGÈTICA	28
3.1 Qualificació energètica en habitatges plurifamiliars	32
3.2 Qualificació energètica en habitatges unifamiliars	35
4. EVOLUCIÓ DE L'AUTOCONSUM FOTOVOLTAIC	37
5. EVOLUCIÓ DELS HABITATGES REHABILITATS I SUBVENCIONS EN ÀMBIT COMARCAL	39
6. INCENTIUS EXISTENTS A LA REHABILITACIÓ ENERGÈTICA I ÚS D'ENERGIES RENOVABLES EN EL MUNICIPI	41
7. OFICINA DE BARRI (ERRP)	44

La informació del present estudi s'ha obtingut de les següents fonts:

Font d'informació	Informació	Gràfic/ Taula/Mapa
PART 1: LA POBLACIÓ DEL MUNICIPI		
2.1 Composició de la població del municipi		
IDESCAT	Agrupació de la població a Lleida per edats 2021.	G1
	Agrupació de la població de Catalunya per edats.	G2
	Dades de la població per edats a Lleida 2021.	T1
2.2 Distribució de la població del municipi		
Ajuntament de Lleida	Taula de barris de Lleida.	T2
	Mapa d'ubicació dels barris del municipi.	M1
	Distribució de la població per barris.	G3
	Mapa de distribució de la població segons barris.	M2
	Gràfic d'agrupació de barris segons percentatge de població.	G4
	Percentatge de població jove, adulta i envellida segons barris.	G5
PART 2: CARACTERÍSTIQUES DELS HABITATGES		
2.1 Tipologia d'habitatges al municipi		
Ajuntament de Lleida	Distribució segons tipologia constructiva dels habitatges al municipi.	G6
	Distribució d'habitatges al municipi segons tipologia constructiva i barri.	G7, G7.1, G7.2, G7.3 G7.4
2.2 Superfície útil dels habitatges de la ciutat		
Ajuntament de Lleida	Taula Superfície útil dels habitatges de Lleida.	T3
	Superfície útil dels habitatges plurifamiliars.	G8
	Superfície útil dels habitatges Unifamiliars.	G9
2.3 Tipologia d'habitatges segons ús i règim de tinença		
IDESCAT	Tipologia d'habitatge al municipi segons ús	G10 I G10.1

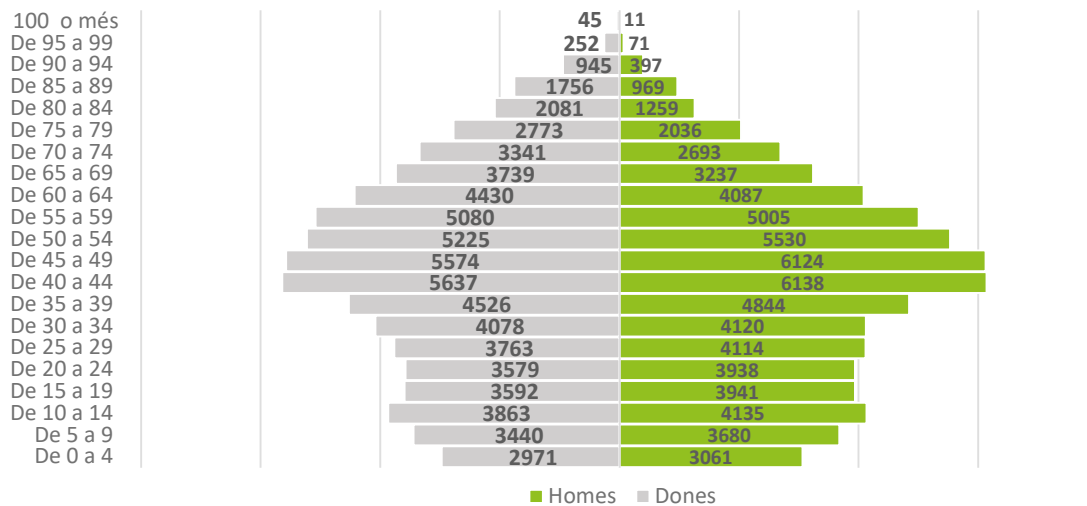
	Habitatges al municipi segons règim de tinença. Cens d'habitatges del (2011) i cens d'habitatges del (2007)	G11 i G11.1
	Habitatges segons règim de tinença a les principals ciutats de Catalunya (2007)	G12
	Habitatges segons règim de tinença a les principals ciutats de Catalunya (2011)	G13
	Habitatges principals. Per règim de tinença i edat.	G14
2.4 Any de construcció segons tipologia d'habitatge i barri		
Ajuntament de Lleida	Habitatges en edificis destinats principalment a habitatge. Per tipus d'ús i any de construcció	G15
	Habitatges segons any de construcció i barri	G16
PART 3: QUALIFICACIÓ ENERGÈTICA		
Ajuntament de Lleida-ICAEN	Mapa del municipi amb la distribució de certificats energètics registrats	M3 i M3.1
	Qualificació Energètica dels habitatges	G17 i G18
	Normativa aplicable en el registre de certificats energètics	T5
	Normativa aplicable en el registre de certificats energètics. Segons tipologia edificatòria	G19
3.1 Qualificació energètica en habitatges plurifamiliars		
Ajuntament de Lleida-ICAEN	Qualificació Energètica dels habitatges plurifamiliars	G20, G21, G22, G23
	Qualificació Energètica dels habitatges unifamiliars	G24, G25, G26 i G27
PART 4: EVOLUCIÓ DE LES INSTAL·LACIONS FOTOVOLTAIQUES		
ICAEN	Evolució del nombre d'instal·lacions d'autoconsum FV per trimestre	G28
	Evolució de la potència total instal·lada FV per trimestre	G29
		T6

	Ranking de municipis amb més nombre d'instal·lacions FV	
PART 5: EVOLUCIÓ DELS HABITATGES REHABILITATS I SUBVENCIONS		
IDESCAT	Habitatges reabilitats i subvencionats a Catalunya, província de Lleida i comarca del segrià. Taula d'habitatges reabilitats Taula de subvencions concedides en rehabilitació	G30 T7 T8
PART 6: INCENTIUS EXISTENTS A LA REHABILITACIÓ		
PART 7: OFICINA DE BARRI. PROJECTE ERRP		

1. LA POBLACIÓ DEL MUNICIPI

1.1 Composició de la població

Composició de la població a Lleida

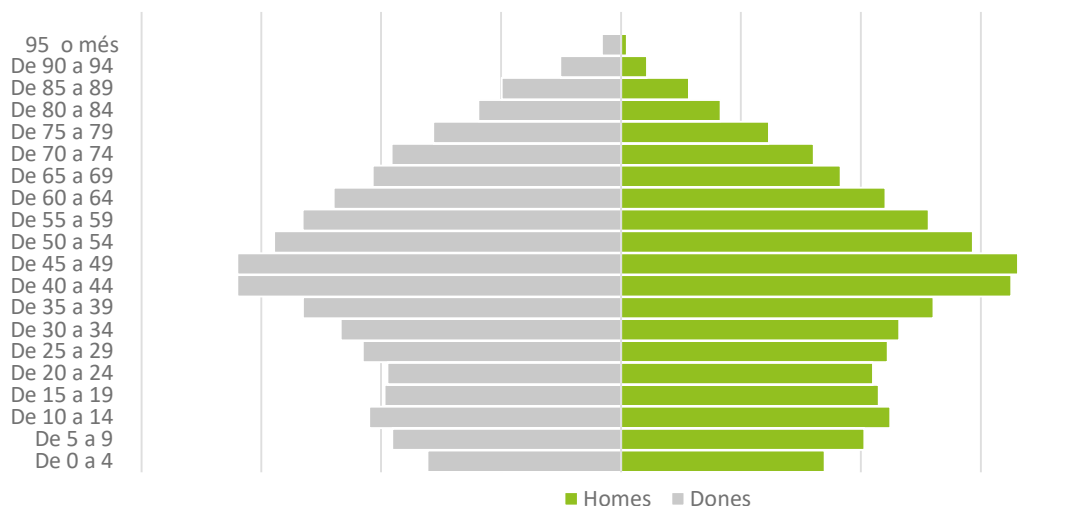
G1. Font: Idescat. Agrupació de la població per edats 2021

Segons dades del Institut d'Estadística de Catalunya, el municipi presenta a l'any 2021 una població de 140.080 habitants els quals distribuïts segons edat dona com a resultat una **piràmide d'edat semblant a la de la població Catalana**, en forma regressiva o contractiva. S'observa com en el grup d'edat de 0 a 4, hi ha un major nombre de naixements masculins que de femenins. Aquesta és una tendència natural biològica (de cada 1000 naixements 512 són nens i 488 nenes). En els grups d'edat dels 20 als 40 anys observem el predomini dels efectius masculins sobre els femenins, en part pel nombre més gran de naixements, però especialment és conseqüència de l'arribada d'immigrants, que solen ser homes majoritàriament. En els grups d'edat de més de 60 anys la tendència s'inverteix amb un clar predomini de les dones a causa de la seva major esperança de vida deguda a factors biològics.

Resumint, la població a Lleida en similitud a la Catalana es caracteritza per tenir una baixa natalitat, tendència característica en les dues darreres dècades del segle XX, conseqüència del retard de la maternitat en les dones i a la disminució de fills per parella i també una baixa fecunditat i una baixa mortalitat lligat a l'augment de l'esperança de vida, com a resultat de la millora de la qualitat de vida d'amplis sectors de la població. La baixa fecunditat i la baixa mortalitat dona lloc a un creixement vegetatiu molt baix,

que sumat a un augment de l'esperança de vida situa a la població de Lleida, en un comportament d'envelliment progressiu de la població.

Composició de la població a Catalunya

G2. Font: Idescat. Agrupació de la població de Catalunya per edats 2021

A la ciutat de Lleida, el volum més gran de la població es concentra en les franges d'edat d'entre 30 i els 59 anys, amb un 44.2% de la població de la ciutat.

De 0 a 29	44077	31,5%
De 30 a 59	61.881	44,2%
De 60 a 89	32.401	23,1%
90 o més	1.721	1,2%

T1. Font: Idescat. Dades de Lleida a 1 de gener del 2021

1.2 Distribució de la població

El terme municipal, el més gran de la comarca, té una superfície de 212 km², i concentra 140.080 habitants (INE 2021), resultant una densitat mitjana de 659,80 hab./km². És un dels municipis més extensos de Catalunya. Lleida, està limitada pel Nord amb Torre-serona i Torrefarrera; al nord-est amb Alpicat, Almacelles; al oest amb Tamarite de Litera de la província de Osca i Gimènells;

al sud amb Alcarràs, Sudanell, Montoliu de Lleida, Albatàrrec, Alfes, Aspi; al sud-est amb Artesa de Lleida i Torregrossa; al est amb Els Alanes, Bell-lloc d'Urgell i al nord-est amb Alcoletge i Corbins.

La ciutat de Lleida es pot dividir en diferents barris, els quals presenten semblances i divergències entre sí.

A continuació, es citaran els diferents barris i s'ubicaran aquests sobre el mapa per en posterioritat procedir a analitzar-los.

Barris de Lleida

1	Centre Històric	15	Magraners
2	Rambla de Ferran - Estacio	16	Polígon del Segre
3	Universitat	17	Butsènit
4	Príncep de Viana - Clot	18	la Cerdera
5	Instituts - Templers	19	les Basses
6	Xalets - Humbert Torres	20	Llívia
7	Camp d'Esports	21	Raimat
8	Joc de la Bola	22	Sucs
9	la Mariola	23	Ciutat Jardí
10	Balàfia	24	Vila de Montcada
11	Secà de Sant Pere	25	Riu el Segre - la Mitjana
12	Pardinyes	26	Golf de Raimat
13	Cappont	27	la Caparrella
14	la Bordeta	28	la Copa d'Or

T2. Font: Ajuntament de Lleida. Barris de Lleida

Barris de Lleida

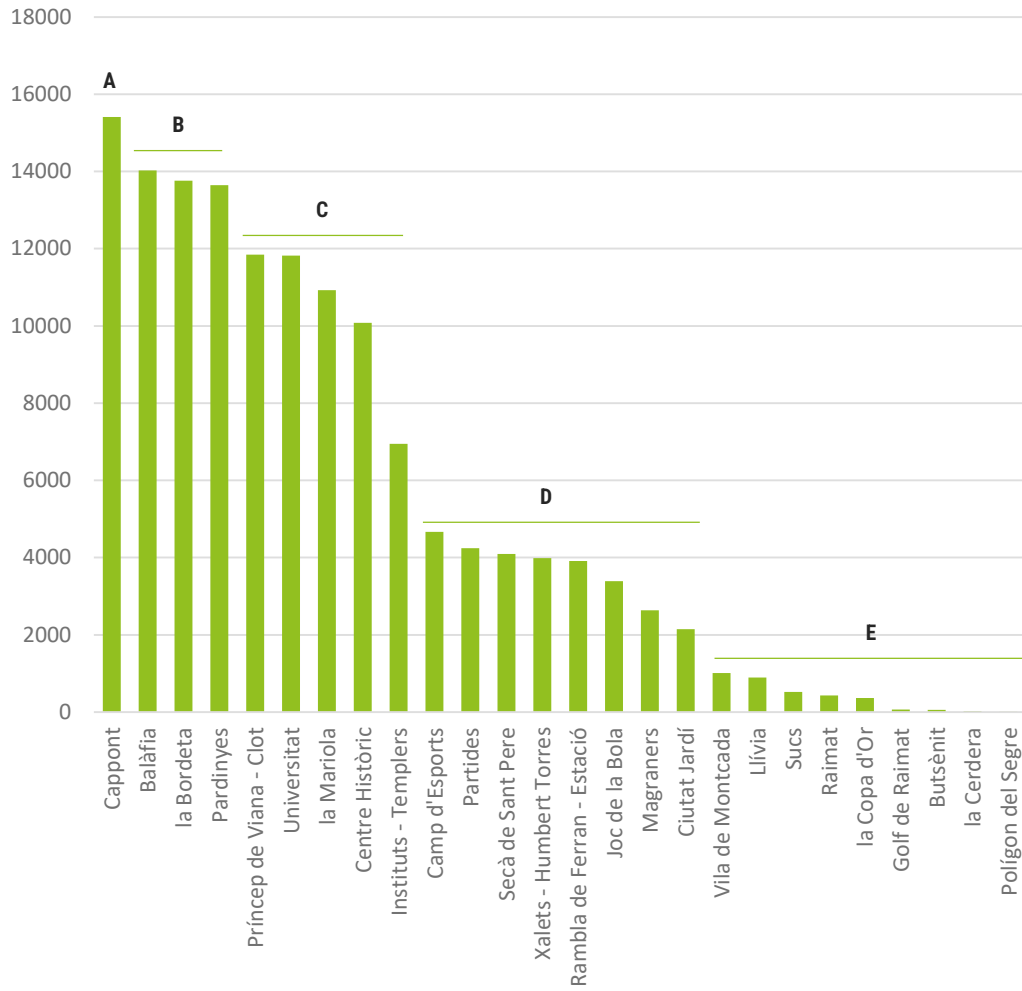
M1. Font: Ajuntament de Lleida. Mapa d'ubicació dels barris del municipi

Es pot observar que d'acord amb els barris definits per l'Ajuntament de Lleida, el municipi s'ha dividit en 28 barris. S'ha considerat important dividir-lo en aquests 28 perquè el parc d'habitatges i el perfil socioeconòmic dels seus residents presenten característiques pròpies.

A continuació, s'analitzarà com es distribueix la població de Lleida entre els diferents barris objecte d'anàlisi.

Tal com es pot observar al gràfic, en quant a distribució de la població es podrien agrupar els barris en 5 grans grups segons població. Un primer (A), conformat per un sol barri amb una població superior als 14.000 habitants. Un segon grup (B), configurat per tres barris amb una població d'entre 13.000 i 14.000 habitants. Un tercer (C), amb cinc barris entre 6.000 i 12.000 habitants. Un grup configurat per vuit barris (D) amb una població d'entre 2000 i 5000 habitants. I un darrer grup (E), amb els barris per sota dels 1000 habitants.

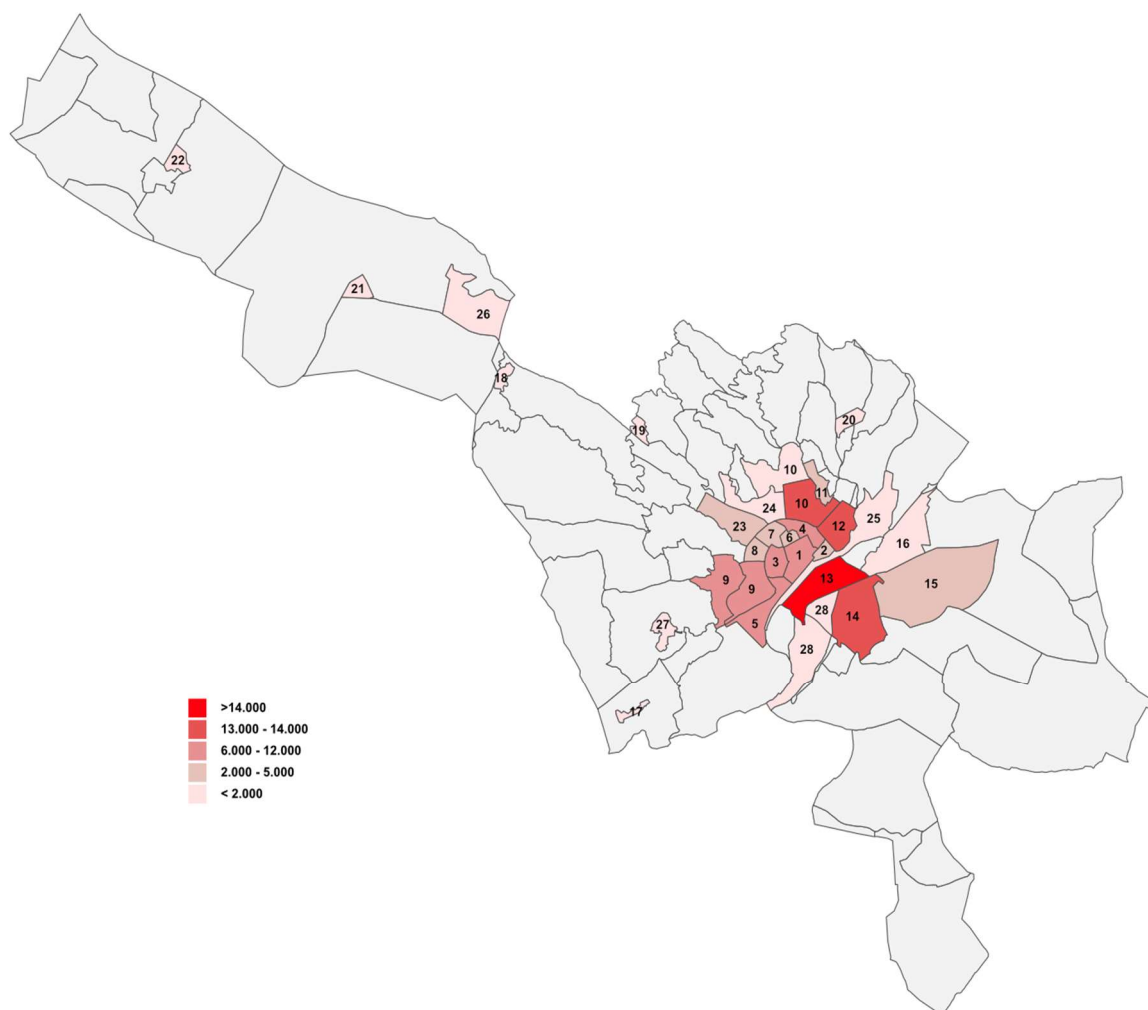
Població distribuïda per barris

G4.

G3. Font: Ajuntament de Lleida. Distribució de la població per barris

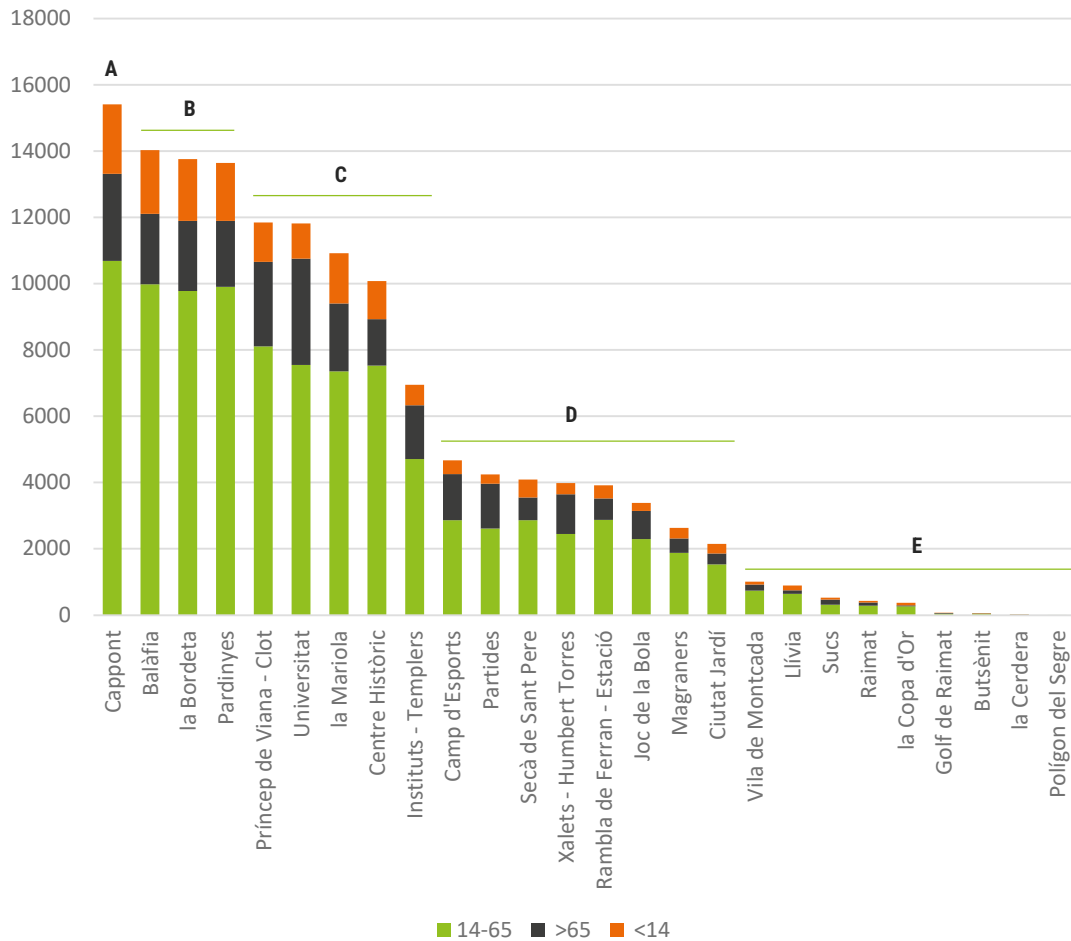
Barris de Lleida

M2. Font: Ajuntament de Lleida. Mapa de distribució de la població segons barris

Si s'analitza la distribució física de la població en els diferents barris del municipi, s'observa que els **barris amb una població major es concentren a la zona Est al voltant del centre històric. Aquests barris són els següents: als barris de Cappont, Balàfia, la Bordeta y Pardinyes.**

Distribució de la població per barris segons edat dels residents

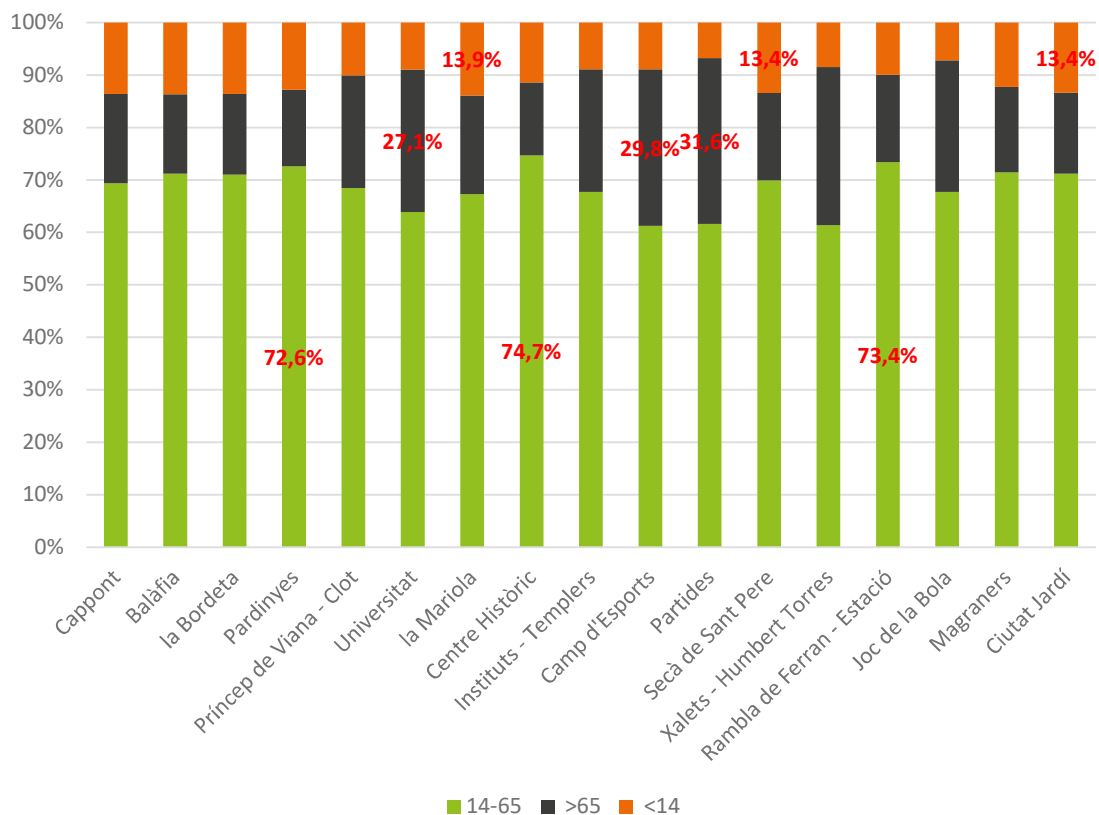

G4. Font: Ajuntament de Lleida. Gràfic d'agrupació de barris segons percentatge de població

En el gràfic, s'observa **grup de barris agrupats agrupats, a la C, presenten un major percentatge de població majors de 65 anys** en relació amb la resta de barris. En canvi els sota els **grups A i B presenten una proporció més gran de població menor de 14 anys**.

Tenint en compte la baixa població del grup E, pel següent anàlisi s'ha procedit a eliminar-lo i centrar-lo en els barris que compten amb una població major de 2.000 habitants per tal d'evitar dades distorsionades degut al baix nombre de població d'aquests barris.

% distribució de la població per barris de mes de 2000 habitants segons edat dels residents

G5. Font: Ajuntament de Lleida. Percentatge de població jove, adulta i envellida segons barris.

En aquesta gràfica s'observa amb percentatges els quatre primers barris presenten un menor percentatge de població menor de 65 anys. El grup de barris (C) presenta un major percentatge de població major de 65 anys i el grup de barris sota la lletra (D), amb els barris de Camp d'Esport i Partides són els que presenten la població més envellida.

El barri de Partides és el que compta amb menys població jove menor de 14 anys i també és el més envellit, amb un 31.6% de població major de 65 anys.

2. CARACTERÍSTIQUES DEL PARC D'HABITATGES

L'Estructura urbana de Lleida s'articula al voltant del riu Segre, a les ribes del qual s'ha construït la ciutat. Es distribueix en diferents barris, situats a ambdues parts del riu i units per una estructura de ponts.

Per a l'anàlisi d'aquest apartat, s'ha utilitzat les dades proporcionades per l'Ajuntament combinades amb les dades disponibles al cens d'habitatges

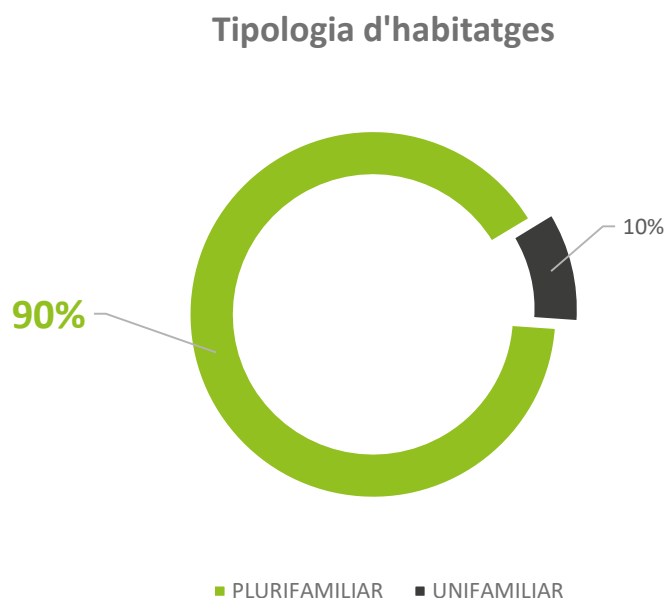
realitzat el 2011 per l'Institut d'Estadística de Catalunya. Tot hi els anys de diferència entre ambdues dades, les primeres extretes el juny de 2022 i les segones del cens d'edificis del 2011, s'observa que el nombre d'habitatges no ha canviat en excés ja que d'acord amb l'Institut d'Estadística de Catalunya Lleida disposa de 66.415 habitatges i d'acord amb les dades proporcionades per l'Ajuntament de Lleida hi ha un total de 63.423 habitatges.

Aquestes dades ens permetran poder obtenir una visió global del parc d'habitatges i les seves característiques.

2.1 Tipologia d'habitatges al municipi

El parc d'habitatges de Lleida es compon d'edificis amb habitatges plurifamiliars i unifamiliars. **Si ens fixem en el nombre d'edificis d'una i altra tipologia es pot veure que entorn un 58% són edificis d'habitatges unifamiliars i un 40% són edificis d'habitatges plurifamiliars.** No obstant els edificis unifamiliars únicament representen el 10% d'habitatges de la ciutat.

Pel que fa als habitatges de la ciutat, un 90% són habitatges plurifamiliars i només un 10% són habitatges unifamiliars.

G8.

G6. Font: Ajuntament de Lleida. Distribució segons tipologia constructiva dels habitatges

Aquest fet és de suma importància a l'hora de dissenyar el programa, no només pels recursos materials i humans que es necessitaran sinó també, per definir les accions de comunicació a realitzar. En el cas dels habitatges

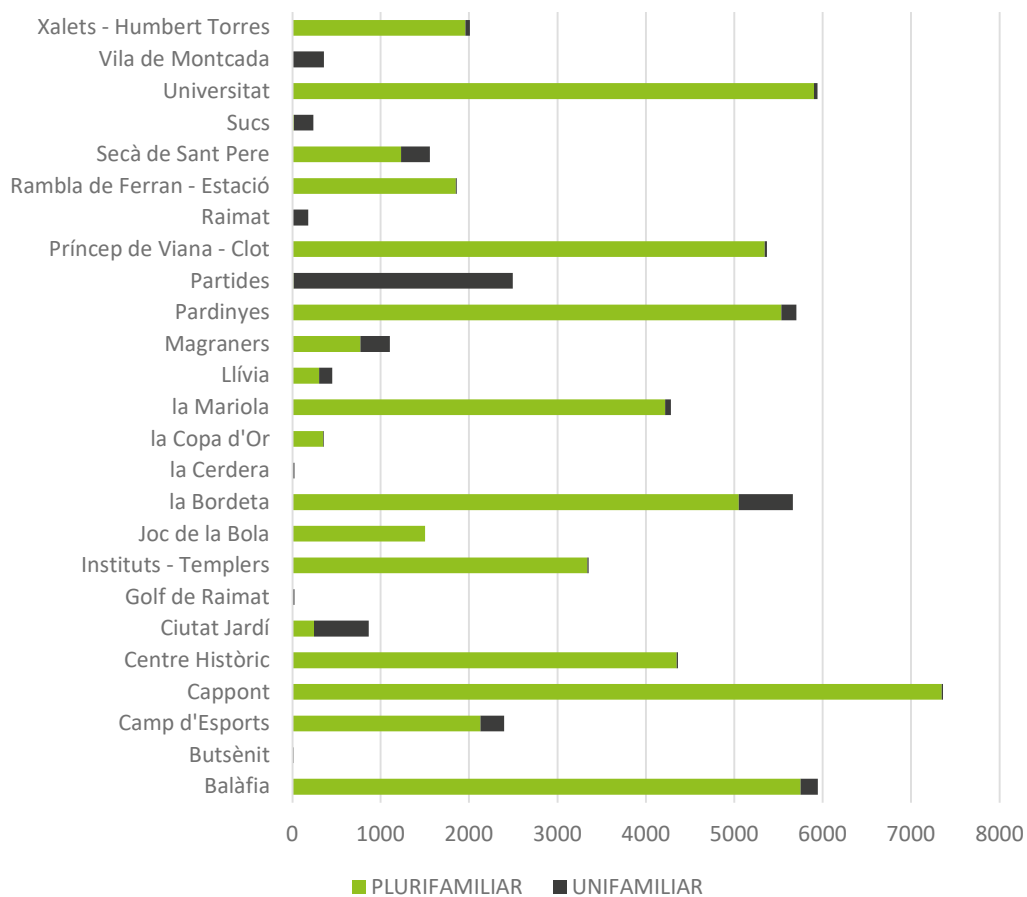
plurifamiliars aquests tenen una barrera afegida que no tenen els habitatges unifamiliars i és la necessitat d'arribar a consens entre els veïns. Aquest és de suma importància per poder tirar endavant una reforma és per això que serà imprescindible introduir perfils professionals que propiciïn i incentivin aquest consens veïnal.

A més a més, durant la fase d'implantació s'haurà de tenir en compte englobar en el programa un dels actors claus per aconseguir rehabilitar habitatges plurifamiliars i aconseguir el consens d'una comunitat, que és l'administrador de finques. A diferència de l'habitatge unifamiliar que és l'arquitecte tècnic.

2.2.1 Distribució dels habitatges al municipi

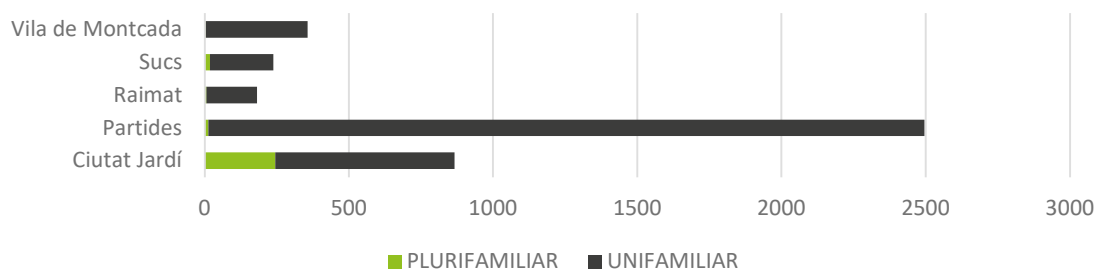
Si s'analitza la tipologia edificatòria dels habitatges segons barris s'obté la gràfica que s'analitzarà a continuació.

Tipologia habitatge segons barri

G7. Font: Ajuntament de Lleida. Distribució d'habitatges al municipi segons tipologia constructiva i barri

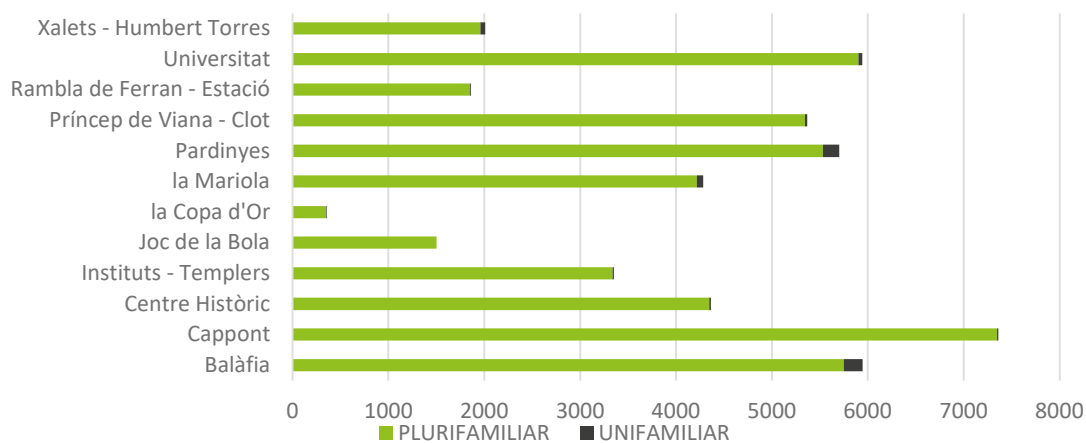
Els habitatges plurifamiliars ja destaquen a tot el municipi ja que representen el 90% dels habitatges. Si es realitza la distribució per barris, aquesta dada encara és més evident. El barri Partides és el que destaca per ser el que té un nombre major d'unifamiliars, ja que arriba al 100% dels seus habitatges.

G7.1. Font: Ajuntament de Lleida. Distribució d'habitatges al municipi segons tipologia constructiva i barri

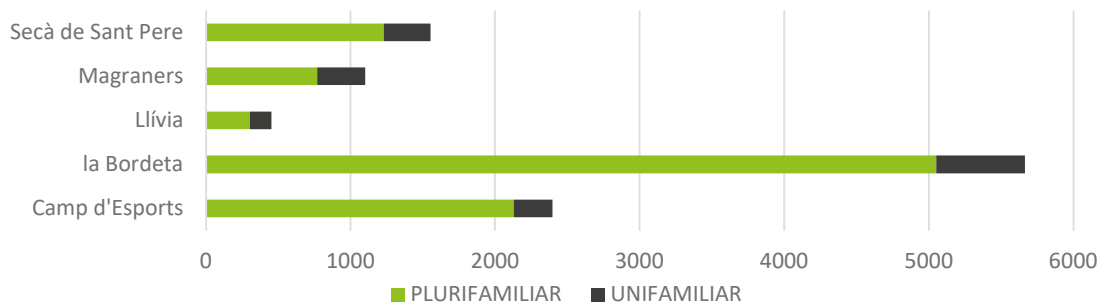
També els barris de Vila de Moncada, així com Sucs i Raimat presenten una tipologia gairebé exclusiva de habitatges unifamiliars.

Contràriament els barris que es mostren en el gràfic següent presenten una composició gairebé exclusiva d'habitatges plurifamiliars:

G7.2. Font: Ajuntament de Lleida. Distribució d'habitatges al municipi segons tipologia constructiva i barri

També hi ha un grup de barris que presenten una majoria d'habitatges plurifamiliars amb un petit percentatge d'unifamiliars.

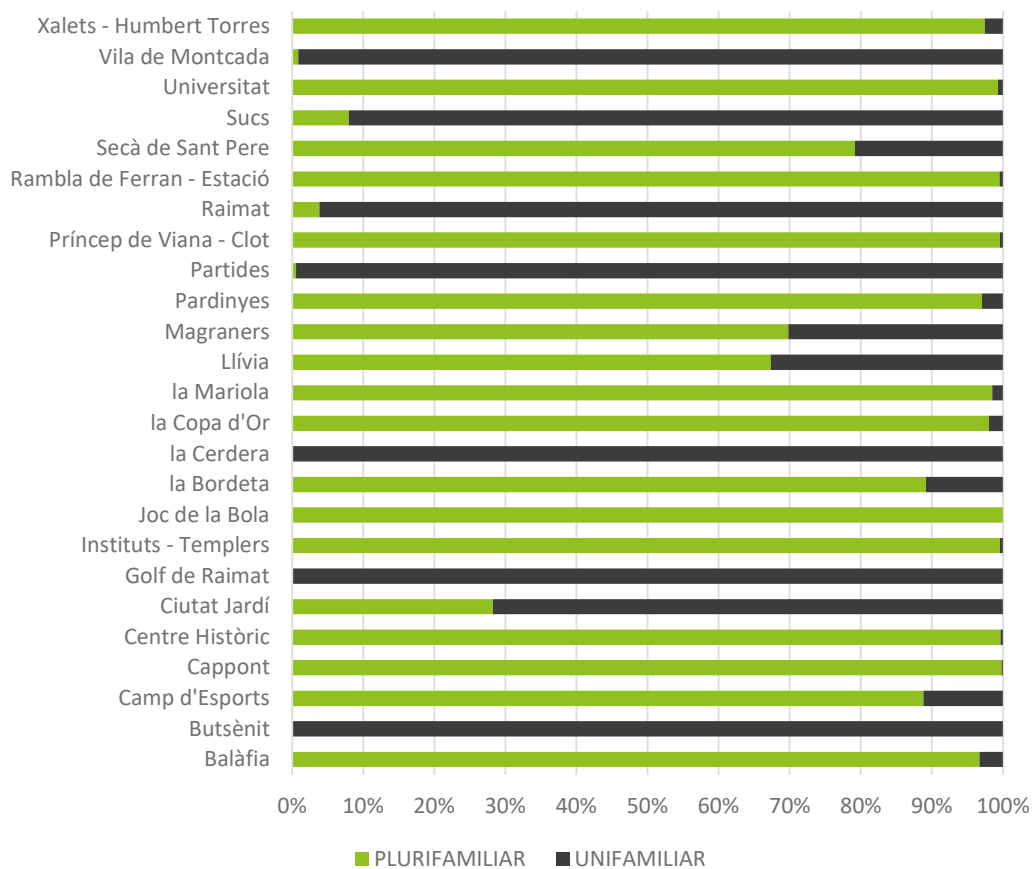

G7.3. Font: Ajuntament de Lleida. Distribució d'habitatges al municipi segons tipologia constructiva i barri

Atenent la composició en percentatges es pot observar millor com es conformen els diferents barris. S'observa clarament una contraposició entre barris amb vocació plurifamiliar i els barris amb vocació unifamiliar.

Aquesta gràfica és molt representativa ja que depenent dels barris les accions de comunicació s'hauran d'enfocar de diferent manera. Amb el gràfic es veu clarament que en els barris on predominen els habitatges plurifamiliars, la majoria, serà necessària la intervenció d'un perfil mediador per tal, que ajudi a arribar consens resolent problemàtiques preexistents que en multitud de casos tindran poca o nul·la relació amb la rehabilitació energètica. Aquesta persona serà l'encarregada de mediar per tal que la comunitat pugui arribar a consens i posteriorment, es realitzi l'assessorament per part de l'expert energètic. Per contra, els barris amb predomini o percentatge evident d'habitatges unifamiliars serà molt rellevant ja des d'inici la figura de l'expert energètic, que serà l'encarregat de posar en valor els beneficis de confort, millora de la qualitat de vida, estalvi energètic, reducció d'emissions de CO₂, etc. Per tal de convèncer els propietaris de millorar el seu habitatge.

Tipologia habitatge segons barri en %

G7.4. Font: Ajuntament de Lleida. Distribució d'habitatges al municipi segons tipologia constructiva i barri

2.2 Tipologia d'habitatges i superfície útil

El Govern català va aprovar el 31 d'octubre del 2012 un decret que regula les condicions d'habitabilitat que han de reunir els habitatges i que rebaixa de 40 a 36 metres quadrats la superfície mínima que ha de tenir qualsevol habitatge de nova construcció. La norma tenia per objectiu flexibilitzar les exigències del disseny dels habitatges i adequar-los a la nova realitat socioeconòmica, modificant el decret aprovat l'any 2009, que establia que els habitatges nous havien de tenir una superfície mínima de 40 metres quadrats.

Es classificaran els habitatges del parc d'habitatges de Lleida segons la seva superfície en 9 grups:

A	De 30 a 45 m ²	F	De 106 a 120 m ²
B	De 46 a 60 m ²	G	De 121 a 150 m ²
C	De 61 a 75 m ²	H	De 151 a 180 m ²
D	De 76 a 90 m ²	I	Mes de 180 m ²
E	De 91 a 105 m ²	S/D	Sense Dades

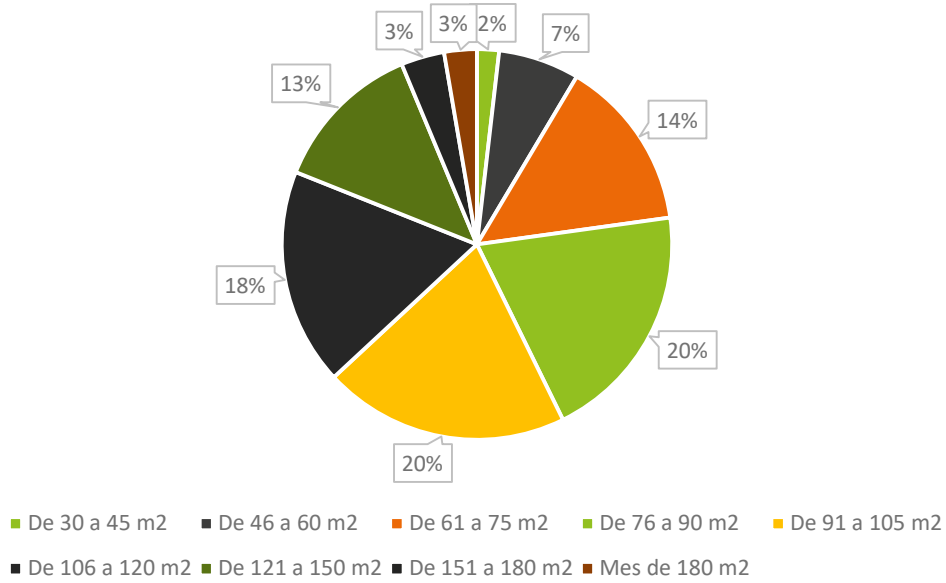
T3. Font: Ajuntament de Lleida. Superfície útil dels habitatges de Lleida

S'analitzaran les superfícies de les classificacions en habitatge unifamiliar, bloc d'habitatges i habitatge plurifamiliar (aquestes dues últimes són la mateixa tipologia, però hi havia alguna diferència en la presentació de les dades).

Entre els habitatges plurifamiliars predominen els habitatges d'entre 76 a 105 m² amb un 40%, en segon lloc els habitatges d'entre 106 i 120 m² amb un 18% i finalment els habitatges més petits entre d'entre 61 a 75 m².

S'ha de tenir en compte que aquestes dades poden tenir certa desviació, sobre tot per aquells habitatges plurifamiliars que presenten major superfície. Això és així degut a que del bolcat de les dades degut a que aquells habitatges que pertanyen a una mateixa persona, no s'ha pogut distingir la superfície per habitatge. No obstant, ens dona una visió representativa i global de la superfície més comú dels habitatges que són aquells que presenten unes dimensions entre 76 m² i 105 m².

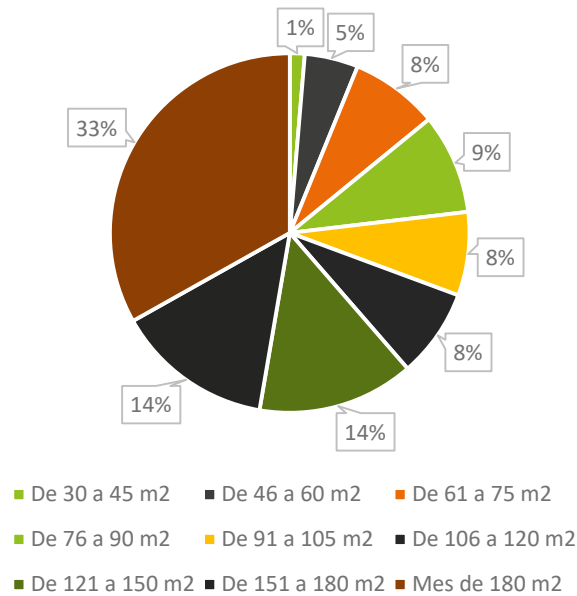
Superfície habitatges plurifamiliar

G8. Font: Ajuntament de Lleida. Superfície útil dels habitatges plurifamiliars

Pel que fa als habitatges unifamiliars, predominen els habitatges amb superfícies majors de 180 m2 en un 33%.

Superfície habitatges unifamiliar

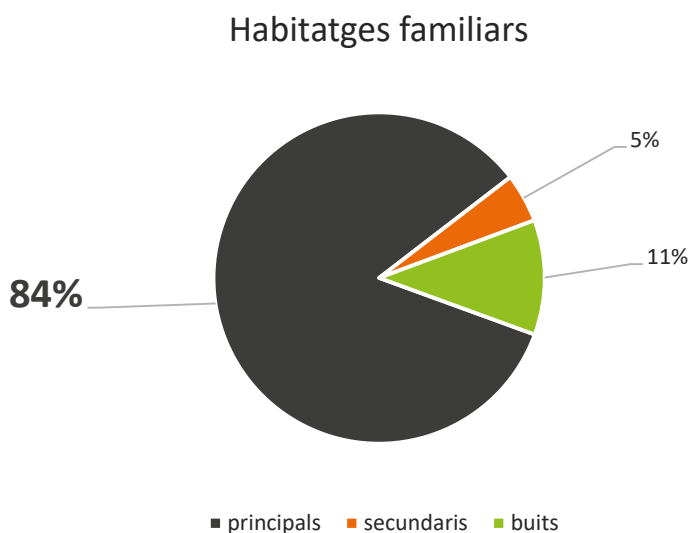
G9. Font: Ajuntament de Lleida. Superfície útil dels habitatges unifamiliars

2.3 Tipologia d'habitatges segons ús i règim de tinença

La tipologia de l'habitatge ens proporciona informació respecte de la finalitat que se li dona a aquell habitatge, si és de segona residència, si es tracta d'habitatge principal, si es tracta d'un habitatge buit, etc.

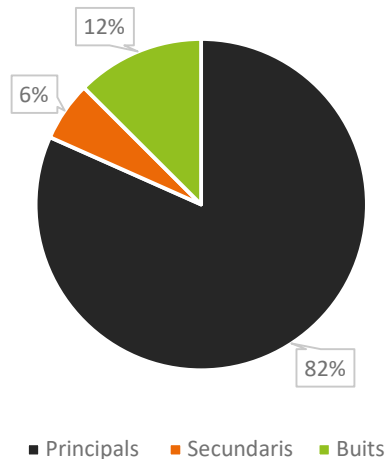
Aquesta informació ens serveix d'orientació per a determinar la possible predisposició per part dels propietaris a reformar l'habitatge. Així doncs, un habitatge utilitzat com a habitatge habitual és més probable que sigui reformat que un que tingui usos secundaris com per exemple, una segona residència, ja que la reforma del mateix impactarà directament sobre el confort i la qualitat de vida de les persones que hi resideixen.

A Lleida el 84% dels habitatges són principals i per tant, residència habitual. El 5% són secundaris destinats a un ús diferent del de residència principal com podria ser el d'habitatge turístic, entre d'altres i un 11% dels habitatges es troben buits.

G10. Font: Idescat. Tipologia d'habitatges segons ús

Tipologia d'habitatges segons ús. (Comarca)

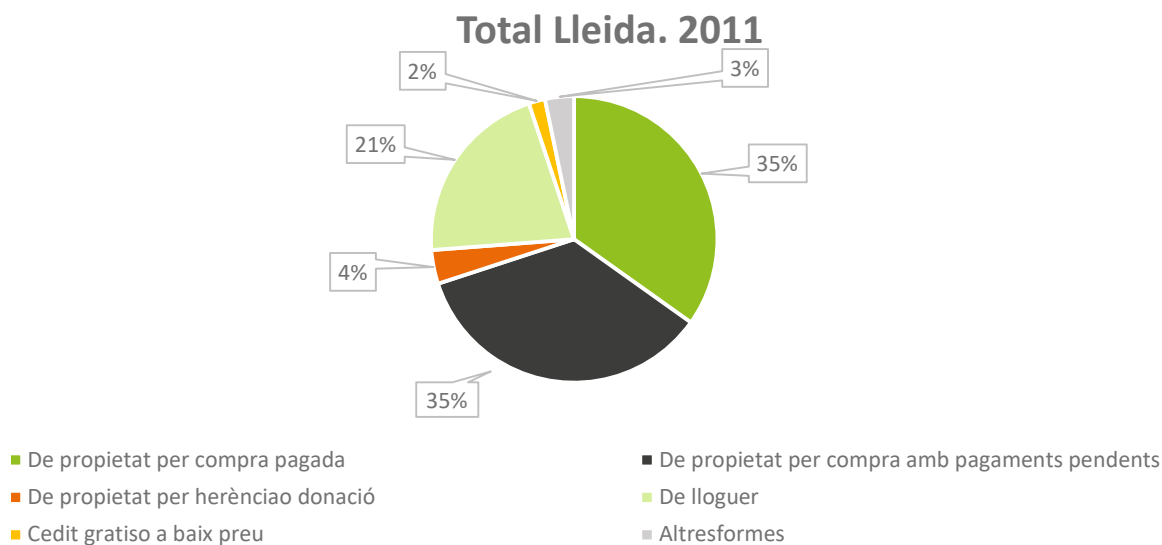
G10.1 Font: Idescat. Tipologia d'habitatges segons ús a nivell comarcal

Si es compara amb les dades a nivell comarcal, es pot denotar que tenen percentatges similars, a nivell comarcal hi ha un major percentatge en habitatges amb usos secundaris i buits.

Per a l'anàlisi d'aquestes dades s'han utilitzat les disponibles a l'Institut Català d'Estadística.

A continuació s'analitzarà el règim de tinença dels habitatges principals. El règim de tinença és un altra dels factors a tenir en compte a l'hora de dissenyar el programa. La probabilitat que un habitatge sigui reformat augmenta quan qui hi viu és el propietari. Així com també, quant més pagat es troba l'immoble, és a dir quant menors són les càrregues hipotecàries o de préstec per part de la unitat familiar.

Habitatges principals. Per règim de tinença de la llar.

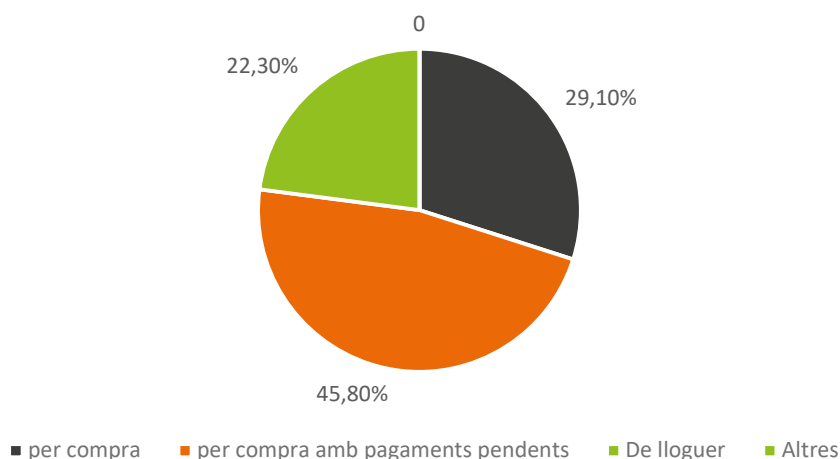

G11. Font: Idescat. Habitatges al municipi segons règim de tinença (2011)

Tal com s'observa en el gràfic un 35% és de compra en propietat pagada, un 35% per compra amb pagaments pendents i un 21% de lloguer i un 4% per herència o donació.

S'observa així un increment del 2007 al 2011 al percentatge d'habitatge completament amortitzat. Així com una petita disminució del lloguer.

Règim de tinença Lleida 2007

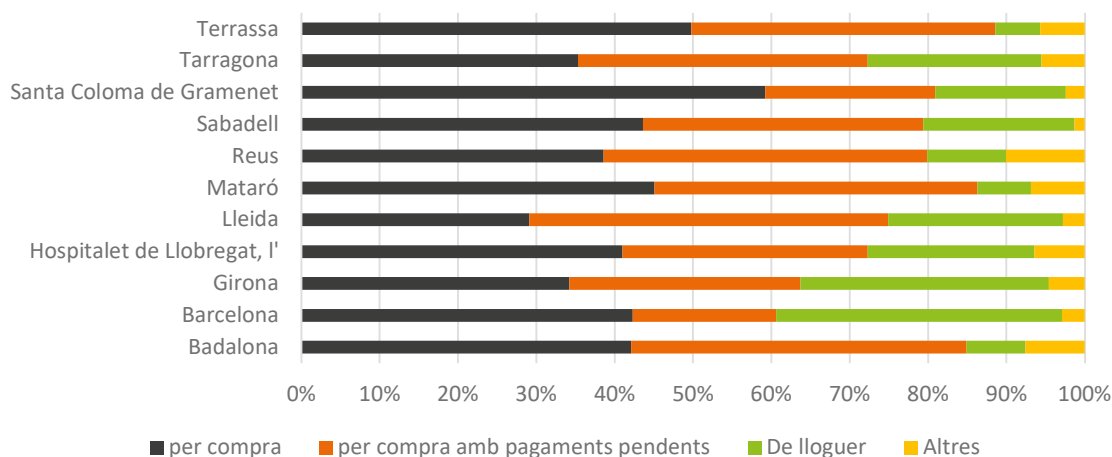
G11.1 Font: Idescat. Habitatges al municipi segons règim de tinença (2007)

La relativa joventut d'una part molt important del parc d'habitatges de la ciutat es manifesta amb l'alça en nombre de propietats per acabar de pagar, és a dir, hipotecades. No obstant, com es pot observar del cens d'habitatges

realitzat el 2007 i el realitzat al 2011 aquest percentatge va minorant amb el temps.

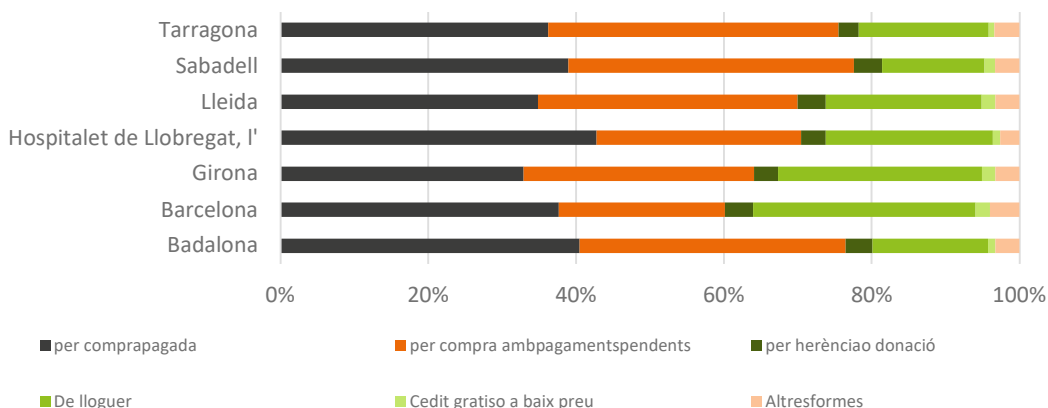
Si es compara el Cens del 2007 amb altres ciutats de Catalunya com Barcelona o Girona el percentatge de propietats amb pagaments pendents era major que el d'aquestes ciutats. En l'actualitat, es pot veure com el percentatge de propietats per compra amb pagaments va disminuint en proporció a la resta de ciutats de Catalunya.

Règim de tenença principals ciutats de Catalunya (2007)

G12. Font: Idescat. Habitatges segons règim de tenença a les principals ciutats de Catalunya (2007)

Règim de tenença principals ciutats de Catalunya (2011)

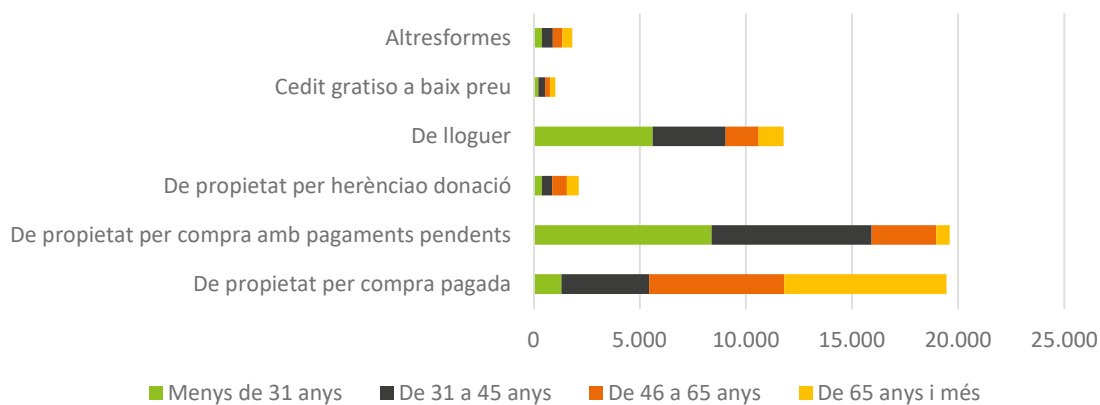
G13. Font: Idescat Habitatges segons règim de tenença a les principals ciutats de Catalunya

Si s'observa l'edat dels propietaris i llogaters del parc d'habitatges amb ús principal es pot observar que per compra pagada predominen els propietaris majors de 65 anys seguit dels que tenen entre 46 i 65 anys. De propietat amb pagaments pendents predominen els propietaris de menys de 31 anys i entre 31 i 45. En canvi, hi ha un percentatge molt baix de majors de 65 anys,

com és normal degut a les condicions de les hipoteques. Pel que fa a llogaters, predominen els residents menors de 31 anys.

L'edat en relació amb el règim de tinença és rellevant per a determinar els canals de comunicació prioritari i el registre de comunicació més adequat. Així doncs, cap entendre que per arribar als propietaris amb més probabilitat de reformar caldrà potenciar aquells canals que ens permetin crear un entorn de confiança i proximitat amb el ciutadà com sessions informatives, bustiada, reunions de comunitat, matinals i jornades de conscienciació i pel que fa a la comunicació digital, prioritzar aquells canals digitals més utilitzats entre tota la ciutadania com per exemple: mailing, aplicacions de missatgeria, twitter etc. enlloc de xarxes socials de recent creació generalment més utilitzades pels públics més joves.

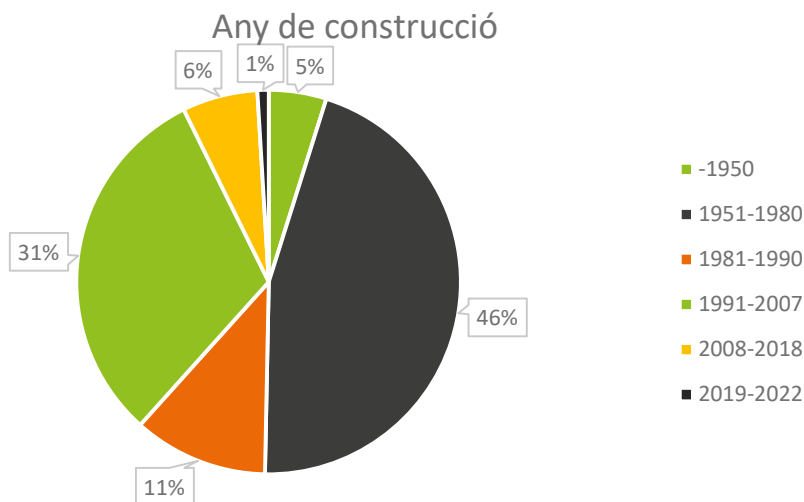
Habitatges principals. Per règim de tinença i edat. Total Lleida. 2011

G14. Font: Idescat. Habitatges principals. Per règim de tinença i edat.

2.4 Any de construcció segons barri i ús de l'habitatge

Les característiques d'un habitatge estan íntimament relacionades amb el seu any de construcció, ja que segons l'any en que es van construir es pot saber la normativa de construcció aplicable en aquell moment i per tant, els materials i procediments de construcció que s'utilitzaven en cada període.

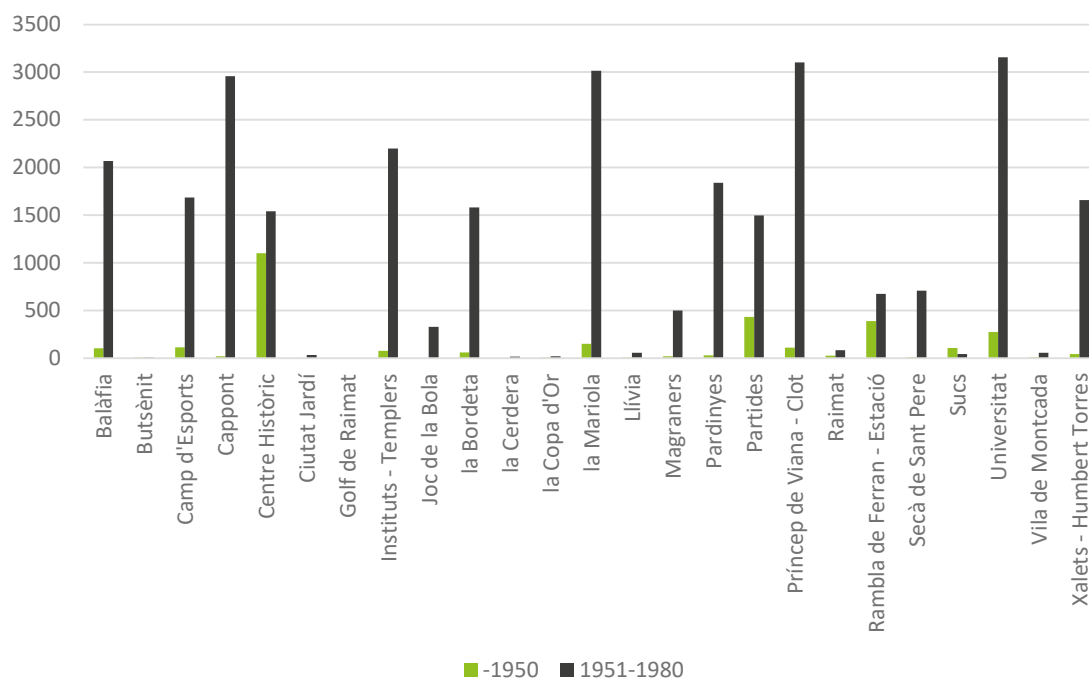

G15.Font: Idescat. Any de construcció dels habitatges.

Amb el present gràfic, es pot veure que una part molt important del parc d'habitatges es va construir entre el 1951 i el 1980, un 46%. Seguidament, el període entre 1990 fins el 2007 que va ser un període molt important a nivell de construcció d'habitatges a la ciutat que coincideix amb el *boom* immobiliari, 31%.

Una dada interessant és la presència quasi testimonial d'immobles anteriors a l'any 1920 que no arriba al 2%, en contraposició a la província que se situa entorn un 10% i anteriors el 1950 no arriba al 5% a la ciutat de Lleida. No s'han tingut en compte els habitatges on la data de construcció és desconeguda

Els barris amb una major concentració d'habitatges anteriors a l'any 1980 quan no hi havia cap tipus de normativa que regulés les mesures d'eficiència energètica pels edificis són els barris Cappont, La Mariola, Princep de Viana – Clot, així com Universitat.

G16. Font: Ajuntament de Lleida. Habitatges segons any de construcció i barri

Majoritàriament i tenint en compte el reduït percentatge de rehabilitació a tota Catalunya que no arriba ni a l'1% a l'any (0,7%) l'antiguitat dels habitatges és un factor determinant per avaluar el comportament d'aquestes en relació a la seva habitabilitat i comportament energètic, acústic i d'accessibilitat.

Els **habitatges anteriors al 1980** en els que no s'ha realitzat cap remodelació, presenten deficiències estructurals i de filtracions degut a la manca de normativa relativa a l'eficiència energètica en aquell moment. Son construccions sense aïllaments amb tancaments de fusta vells i vidre simple així com, sistemes d'ACS i calefacció de gasoil molt poc eficients.

Totes les edificacions compreses entre 1981 i 2006 que representen un volum força elevat, tenen unes condicions lleugerament millors que els habitatges anteriors als anys 80, ja que havien de complir les limitacions en la demanda derivades de l'aplicació de la Norma Bàsica de l'Edificació sobre Condicions Tèrmiques CT-79 i amb posterioritat les condicions establertes per la NRE-AT-87 amb una millora de les exigències en aïllament tèrmic dels edificis. Les construccions compreses en aquest període són construccions que tot hi presentar aïllament i probablement una millora en els tancaments, en molts

casos l'aïllament és molt reduït. A part, els sistemes de calefacció continuen essent calderes de gasoil.

A partir del 2007 entra en vigor el Codi Tècnic de l'Edificació (CTE) que restringeix el consum d'energia en els edificis. Així mateix, apareixen altres documents normatius com el de Certificació Energètica d'Edificis que obliguen a informar dels aspectes energètics de l'edificació. El 2013 es modifica el Document Bàsic d'estalvi d'energia (CTE), incrementant les exigències per un major estalvi energètic als habitatges. Aquests habitatges més recents podrien millorar amb l'aplicació de mesures d'energies renovables com plaques solars, plaques solars tèrmiques, geotèrmia, etc.

Finalment a partir del 2020 amb l'aprovació del CTE 2019, s'incrementen les exigències d'eficiència energètica en quan a transmissió tècnica, limitacions en el consum energètic i control de la demanda energètica, exigències bàsiques per a l'estalvi energètic, etc. Aquestes construccions presenten unes exigències d'eficiència energètica mínimes molt més elevades que les construïdes seguint el CTE-2013.

3. QUALIFICACIÓ ENERGÈTICA

La qualificació energètica proporciona dades sobre l'emissió de CO₂ resultant en CO₂/m² per any i dades de consum d'energia primària (font d'energia sense cap transformació) no renovable resultant en kWh/any per m². Aquest és el consum d'energia primària estàndard per mantenir els nivells de confort de l'habitatge. Cada lletra implica un 30% d'estalvi respecte de l'anterior.

A banda de l'estalvi energètic i econòmic que suposa, cada lletra superior implica també, una major qualitat de vida amb la disminució del soroll i l'augment del confort i de la qualitat dels materials de l'habitatge així com, una reducció de les emissions de l'habitatge en qüestió.

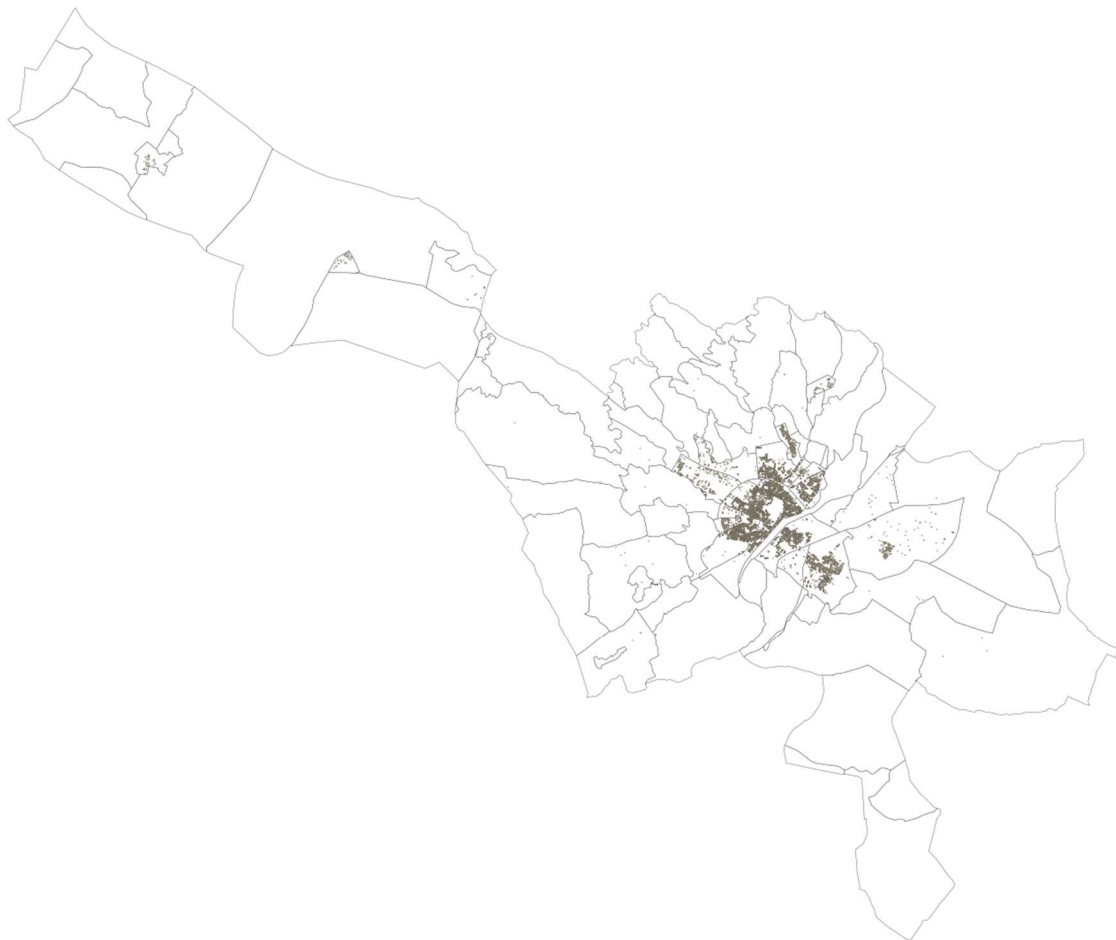
En aquest apartat, s'analitzarà la qualificació energètica dels habitatges que disposen del certificat energètic tramitat i registrat al registre de certificats de l'Institut Català de l'Energia. Primer s'analitzarà la qualificació energètica de tot el parc d'habitatges i seguidament es realitzarà una distinció segons habitatges plurifamiliars i unifamiliars.

Aquesta distinció en la mesura del possible té rellevància perquè els habitatges plurifamiliars a diferència dels unifamiliars disposen d'elements comuns, titularitat de tots els propietaris del bloc d'habitatges, que requereixen d'un acord de la comunitat en cas de voler realitzar una actuació que els afecti als elements comuns.

La mostra agafada de la qual es disposa és de 18.809 certificats els quals representen prop del 30% dels habitatges de Lleida.

Tal com es pot observar en els dos mapes, la major part dels certificats se situen principalment als barris situats al centre de la ciutat.

Distribució certificats energètics

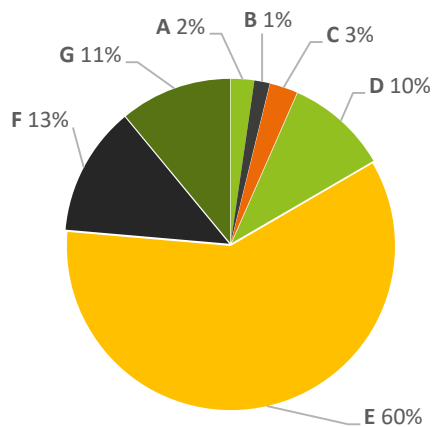

M3. Font: Ajuntament de Lleida. Mapa del municipi amb la distribució de certificats energètics registrats

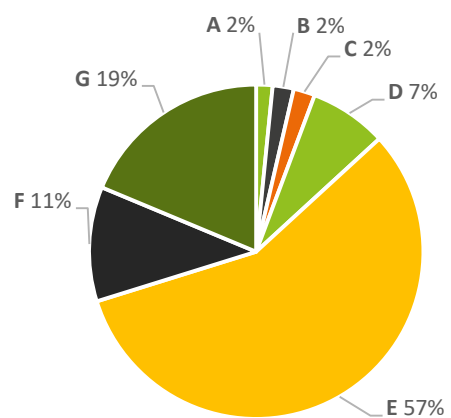
M3.1. Font: Ajuntament de Lleida. Mapa del municipi amb la distribució de certificats energètics registrats

Qualificació Energètica d'Emissions habitatges

G17. Font: Ajuntament de Lleida-ICAEN

Qualificació Energètica de Consum dels habitatges

G18. Font: Ajuntament de Lleida-ICAEN

Les gràfiques mostren la qualificació energètica d'emissions i consums dels habitatges que han realitzat els certificats d'eficiència energètica en la zona d'estudi.

Tal com es pot observar, la qualificació predominant tant en terme d'emissions com consum són les lletres E, F i G en aquest ordre suposant el 79% en emissions i el 83% en consum.

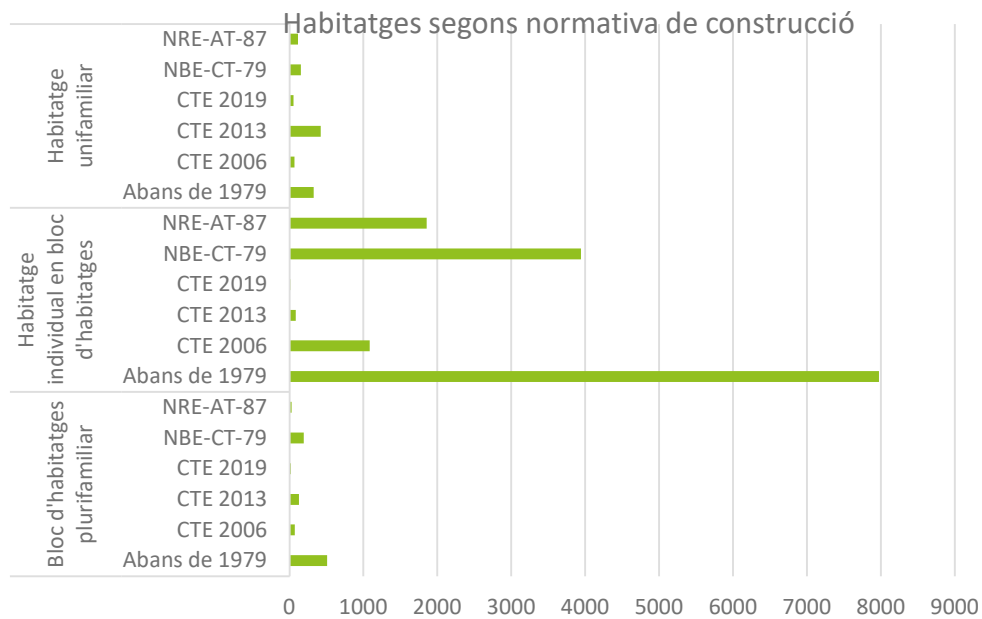
Per contra les qualificacions més eficients A, B i C representen solament el 9% en emissions i un 8% en consum. El percentatge d'emissions més eficients és lleugerament superior a la mitjana Catalana. Aquest fet es pot deure a que hi ha una part del parc d'habitatges de construcció recent construït seguint el Codi Tècnic de l'Edificació del 2006 i la següent adaptació el 2013 i 2019.

Pel que fa a la normativa de construcció s'ha de distingir entre les següents, aquestes s'han explicat amb més detall a la secció 2.4 del present estudi.

Abans de 1979	CTE 2006
NBE-CT-79	CTE 2013
NRE-AT-87	CTE 2019

T5. Font: ICAEN. Normativa aplicable en el registre de certificats energètics

Amb la següent distribució i segons la tipologia d'habitatges s'obté la següent gràfica:

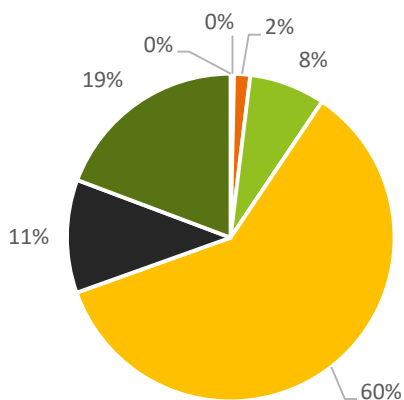
G19. Font: Ajuntament de Lleida-ICAEN. Normativa utilitzada en el registre de certificats energètics del municipi. Segons tipologia edificatòria

Tal com es pot observar hi ha diferència entre bloc d'habitatges plurifamiliar i habitatge plurifamiliar. Això és així perquè el certificat que hi ha entrat o bé, és el de tot l'edifici i per tant, realitzar una avaluació de la qualificació energètica del conjunt o bé, es tracta de la qualificació energètica d'un habitatge concret, que no pot representar al de tot el bloc.

3.1 Qualificació energètica en habitatges plurifamiliars

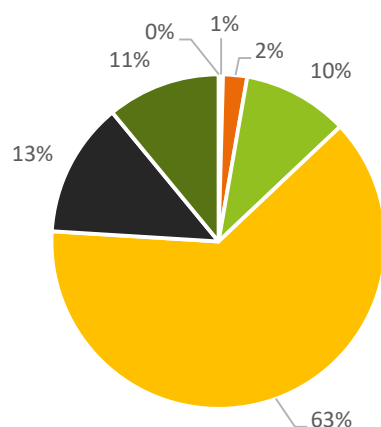
Si ho desglossem d'acord amb la tipologia d'habitatge, la qualificació energètica d'emissions dels habitatges plurifamiliars és la següent:

Qualificació energètica de consum d'habitatges plurifamiliars

G20. Font: Ajuntament de Lleida

Qualificació energètica d'emissions dels habitatges plurifamiliars

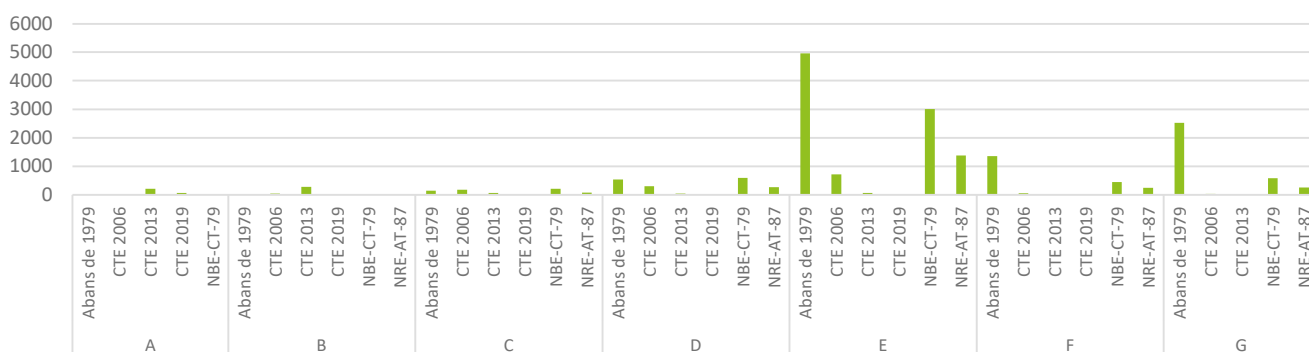

G21. Font: Ajuntament de Lleida

En els habitatges plurifamiliars predominen les lletres E, G i F en aquest ordre. Les qualificacions A, B i C representen un percentatge molt inferior, quasi inexistent en comparació a aquestes qualificacions energètiques més baixes.

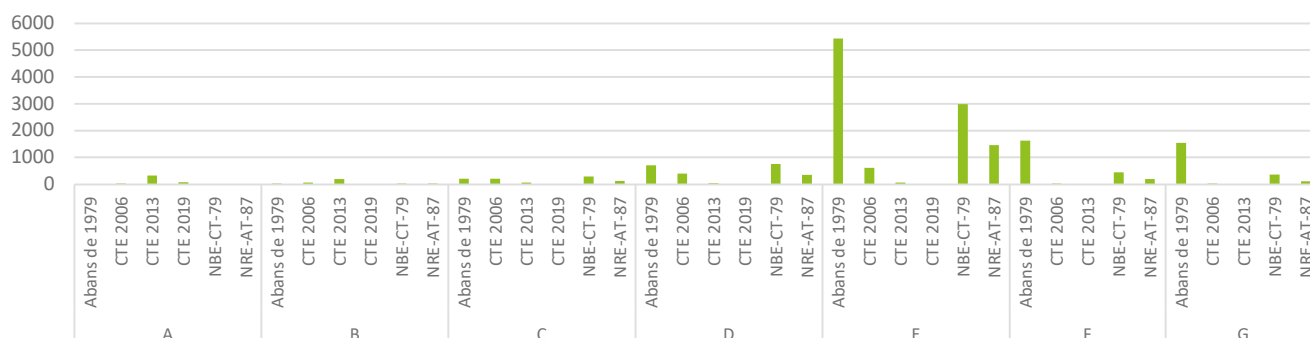
Si es relaciona la normativa de construcció utilitzada i la qualificació energètica de l'habitatge s'obtenen els següents gràfics:

Qualificació energètica de **consum** d'habitatges **plurifamiliars** segons normativa de construcció

G22. Font: Ajuntament de Lleida- ICAEN. Qualificació energètica de consum d'habitatges plurifamiliars segons normativa de construcció

Qualificació Energètica d'emissions d'habitatges plurifamiliars segons normativa de construcció

G23. Font: Ajuntament de Lleida- ICAEN. Qualificació energètica d'emissions d'habitatges plurifamiliars segons normativa de construcció

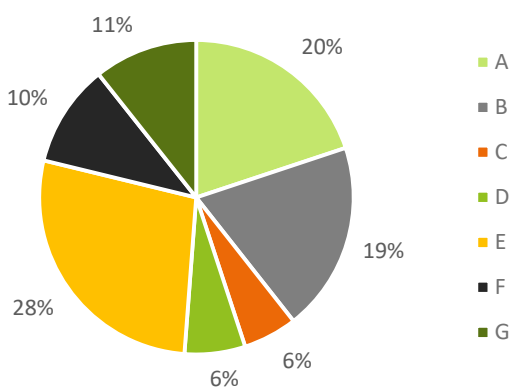
La normativa aplicable ajuda a poder preveure quin tipus de procediments, material i construcció s'han utilitzat per a la construcció dels habitatges. Així com, les tècniques de construcció i les exigències obligatòries del moment que atorga una imatge i visió global de la situació del parc d'habitatges.

Ambdós gràfics mostren que la major part dels habitatges plurifamiliars la normativa de construcció que es va utilitzar és anterior al Codi Tècnic de l'Edificació del 2006 i que un gruix molt important es va construir seguint les tècniques i exigències pròpies del 1979 quan no hi havia cap tipus de normativa que regulés l'eficiència energètica dels habitatges. Seguidament, també es troba un gruix d'habitatges que van ser construïts seguint la Norma Bàsica de la Edificació (NBE-CT-79) que regulava limitacions en la demanda. Aquest fet comporta que tenen una qualificació de E o inferior degut a que en aquell moment no s'exigien mesures d'eficiència energètica o les que s'exigien eren insuficients. Per aquest motiu, la qualificació energètica d'aquests habitatges és deficient. Les qualificacions energètiques més eficients, tant a nivell d'emissions com de consum, majoritàriament pertanyen a construccions més recents amb aplicació del Codi Tècnic de l'Edificació de 2006, 2013 o del 2019. Tal com es pot observar, hi ha pocs habitatges registrats que hagin seguit aquesta normativa de construcció.

3.2 Qualificació energètica en habitatges unifamiliars

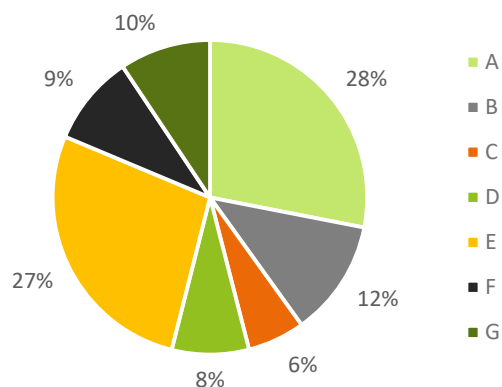
Pel que fa els habitatges unifamiliars s'observa que de la mateixa manera que passava amb els plurifamiliars les etiquetes que més destaquen tant per qualificació d'emissions com la de consums són les menys eficients que són E, F i G, però hi ha un major percentatge de qualificacions A, B i C.

Qualificació energètica de consum d'habitatges unifamiliars

G24. Font: Ajuntament de Lleida

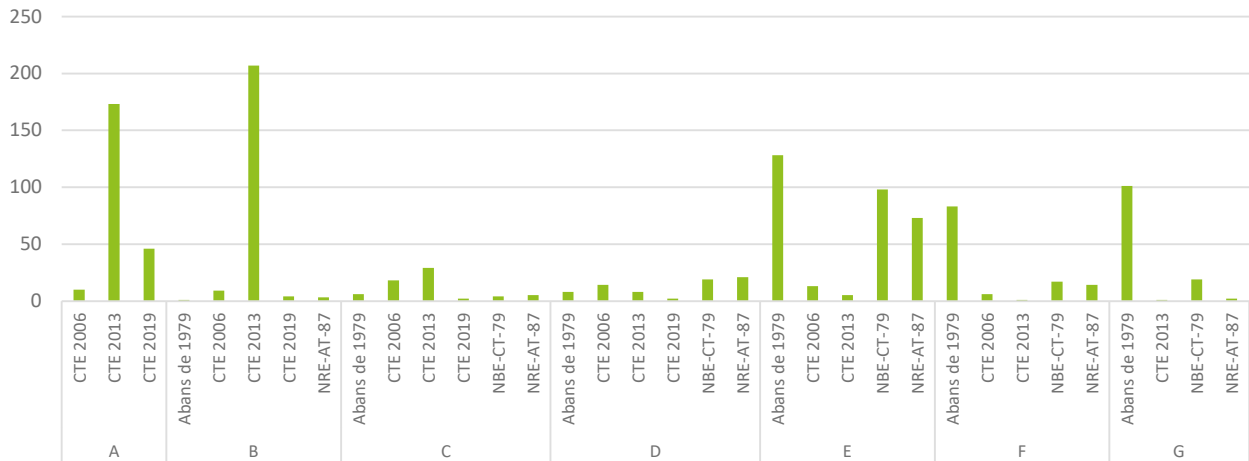
Qualificació energètica d'emissions dels habitatges unifamiliars

G25. Font: Ajuntament de Lleida

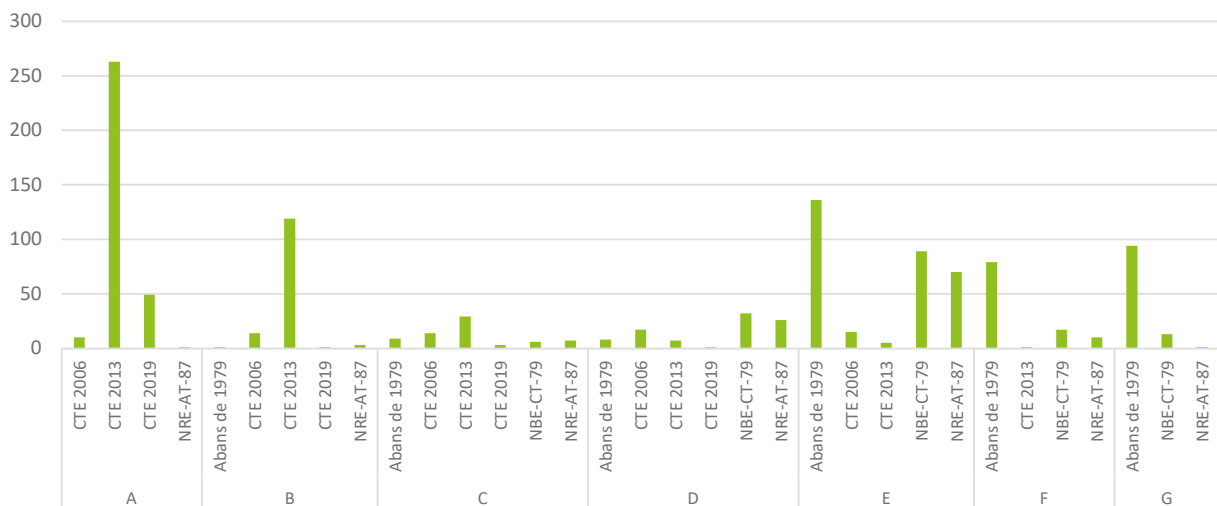
Si es relaciona la normativa de construcció utilitzada i la seva qualificació energètica, s'obtenen el següents gràfics:

Qualificació energètica de consum d'habitatges plurifamiliars segons normativa de construcció

G26. Font: Ajuntament de Lleida- ICAEN. Qualificació energètica de consum d'habitatges Unifamiliars s segons normativa de construcció

Qualificació Energètica d'emissions d'habitatges plurifamiliars segons normativa de construcció

G27. Font: Ajuntament de Lleida- ICAEN. Qualificació energètica d'emissions d'habitatges Unifamiliars s segons normativa de construcció

En els gràfics, es pot veure que de les qualificacions energètiques registrades en habitatges unifamiliars, hi ha un predomini de les certificacions més altes i eficients essent les qualificacions A i B un 40% en el cas de les emissions i en el consum un 39%. Aquestes són construccions realitzades en base al Codi Tècnic de l'Edificació del 2006 i les posteriors reformes del 2013 i 2019, és lògic pensar que es tracta de construcció nova, que per la qual cosa s'han construït amb les exigències pròpies d'aquestes normatives molt més exigents en quant a demanda energètica i transmissibilitats tèrmiques.

L'altra gruix que predomina és la qualificació E, F i G més deficients degut a que la normativa aplicable era anterior al 1980 o anterior al CTE 2006 quan encara les exigències en l'adopció de mesures d'eficiència energètica eren deficients.

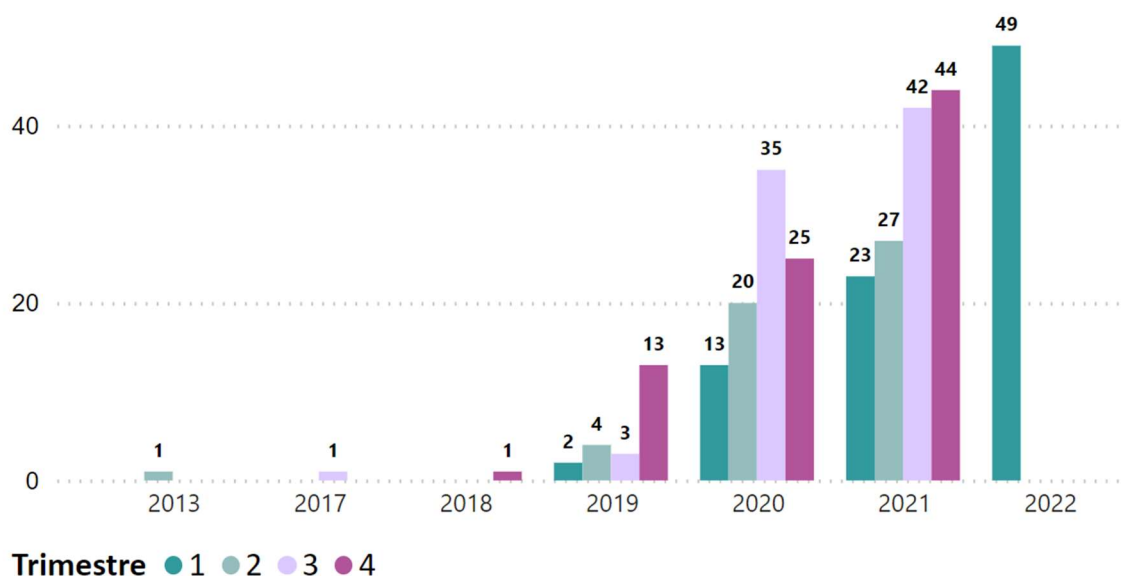
4. EVOLUCIÓ DE L'AUTOCONSUM FOTOVOLTAIC

Per avaluar l'evolució de l'autoconsum a la ciutat de Lleida s'han utilitzat les dades disponibles a l'Observatori de l'autoconsum a Catalunya del Institut Català d'Energia (ICAEN).

A continuació a la gràfica es representa l'evolució de la fotovoltaica a Lleida des de l'any 2013. S'observa que fins l'any 2019 amb l'aprovació del Reial Decret 244/2019, de 5 de juny, no van començar les instal·lacions d'autoconsum amb un repunt important al tercer trimestre del 2021.

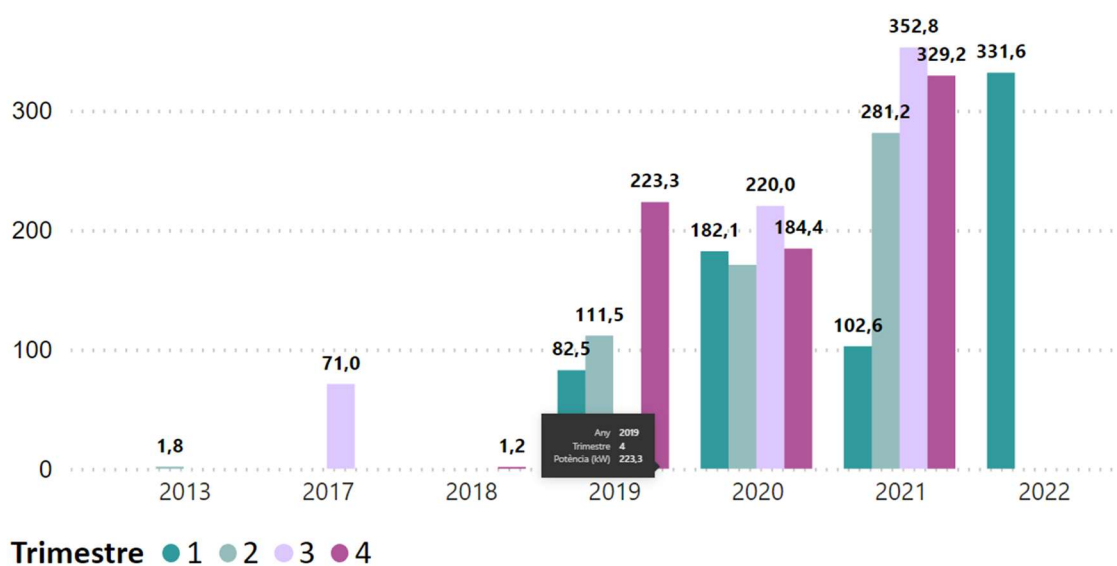
L'any 2021 es van registrar 136 instal·lacions fotovoltaiques, on durant el primer trimestre hi van haver 23 instal·lacions. Aquestes es dupliquen el primer trimestre del 2022 amb 49 instal·lacions, s'ha de tenir en compte que pot haver-hi instal·lacions realitzades durant l'últim trimestre de l'any 2021 que no s'hagin comptabilitzat fins el primer trimestre del 2022 degut a la saturació que actualment pateix el registre degut a l'allau de sol·licituds de registre.

Evolució del nombre d'instal·lacions d'autoconsum FV per trimestres

G28. Elaborat per ICAEN. Evolució del nombre d'instal·lacions d'autoconsum FV per trimestre

Evolució de la potència total instal·lada d'autoconsum FV per trimestres (kW)

G29. Elaborat per ICAEN. Evolució de la potència total instal·lada FV per trimestre

Si es compara amb les instal·lacions realitzades Catalunya es pot veure que Lleida és un dels municipis pioners en instal·lacions fotovoltaïques essent el vuitè municipi amb més instal·lacions fotovoltaïques.

Municipis	Nombre d'instal·lacions
Sant Cugat del Vallès	992
Barcelona	750
Corbera de Llobregat	416
Terrassa	382
Sant Quirze del Vallès	349
Sabadell	328
Rubí	326
Lleida	303
Lliçà d'Amunt	279
Vallirana	270

T6. Elaborat per ICAEN. Ranking de municipis amb més nombre d'instal·lacions FV

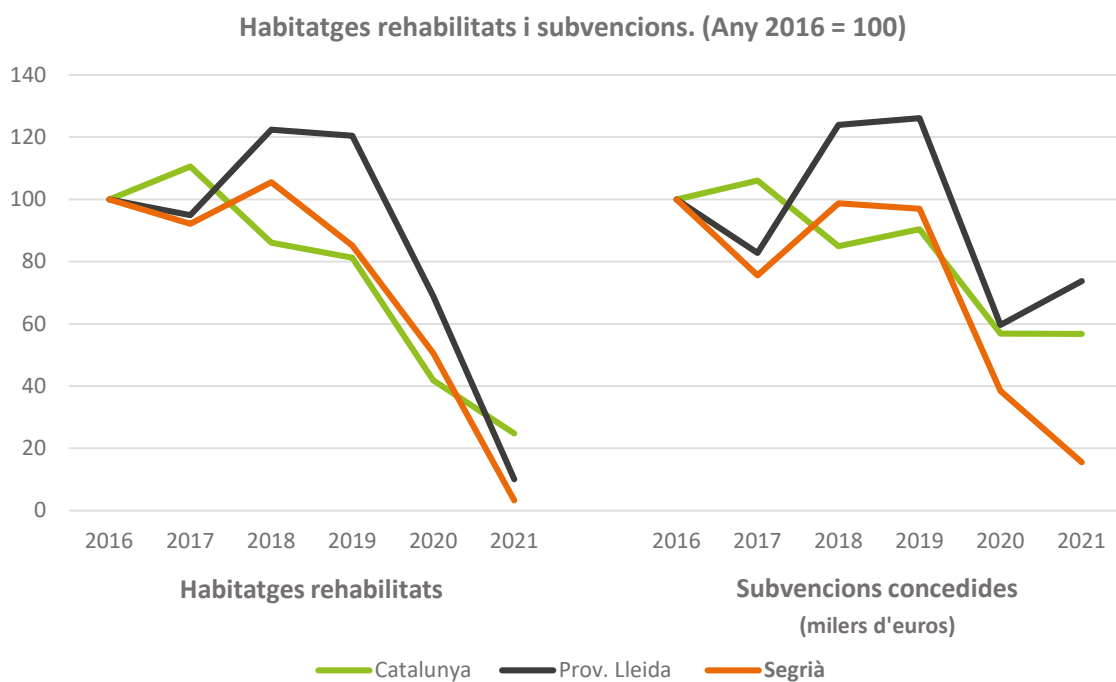
L'impuls de la fotovoltaica passa per la divulgació i informació dels seus beneficis i avantatges així com també, una simplificació del procés a través d'un acompanyament integral i personalitzat que resolen les barreres que es troben per a la instal·lació i legalització de les instal·lacions: mercat fragmentat amb la intervenció de distribuïdora, comercialitzadora, instal·ladors, administració, etc. I

Així mateix, tenint en compte el volum més important d'habitatges són habitatges plurifamiliars, hi ha una barrera afegida que és el consens entre els veïns que requereix un acompanyament intensificat de la mà de l'administrador de la comunitat .

5. EVOLUCIÓ DELS HABITATGES REHABILITATS I SUBVENCIONS EN ÀMBIT COMARCAL

Per a poder avaluar l'evolució dels habitatges rehabilitats i les subvencions dels últims anys s'han utilitzat les dades disponibles del 2016 a 2021 del Servei d'Estudis i Documentació d'Habitatge del Departament de Territori i Sostenibilitat.

Per a l'anàlisi s'han utilitzat les dades a nivell comarcal que són les disponibles.

G30. Font: Idescat. Habitatges rehabilitats i subvencionats a Catalunya, província de Lleida i comarca del segrià

Habitatges rehabilitats						
	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Catalunya	22.223	24.594	19.123	18.059	9.293	5.511
Prov. Lleida	942	894	1.153	1.135	649	95
Segrià	826	761	872	703	418	27

T7. Font: Idescat. Habitatges rehabilitats

Subvencions concedides (milers d'euros)						
	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Catalunya	40.730,89	43.204,69	34.600,60	36.811,43	23.174,35	23.132,79
Prov. Lleida	1.454,00	1.203,82	1.802,60	1.834,80	867,85	1.071,79
Segrià	1.112,90	840,7	1.099,30	1.079,40	428,1	172,98

T8. Font: Idescat. Subvencions concedides en rehabilitació

El gràfic mostra l'evolució des de l'any 2016 al 2021 si bé, la inversió en rehabilitació d' habitatges va augmentar durant el 2018 i 2019 la xifra dels dos últims anys evidencien una caiguda, aquest pot venir deguda en gran part a la Covid-19 que va paraitzar gran part de l'activitat del sector.

Fins a l'actualitat, les rehabilitacions que es duen a terme majoritàriament es tractava de reformes per millorar l'accessibilitat i l'habitabilitat dels

habitatges. Així doncs, es tractaria poder incloure aspectes relacionats amb l'eficiència energètica dins d'aquestes millores d'habitabilitat i accessibilitat aportant un major confort i eficiència a l'habitatge.

A través de les dades proporcionades per l'Ajuntament de Lleida es veuen que s'han realitzat 2.743 reformes. El 46% es van realitzar amb anterioritat a 1979 quan encara no hi havia regulació sobre la implantació de mesures d'eficiència energètica a edificis i un 39% amb la normativa anterior al Codi Tècnic de l'edificació on les mesures contemplades per a adoptar els edificis amb les exigències regulades a dia d'avui són totalment ineficients. A més a més, cap pensar que aquestes rehabilitacions són estètiques o d'accessibilitat, que eren les més comunes en aquell moment. És per això que es considera que un anàlisi més en profunditat no aportaria noves conclusions al respecte.

6. INCENTIUS EXISTENTS A LA REHABILITACIÓ ENERGÈTICA I ÚS D'ENERGIES RENOVABLES EN EL MUNICIPI

Lleida disposa de varis incentius per a la rehabilitació d'habitatges i ús d'energies renovables. A continuació es detallen els incentius que s'han pogut detectar:

Lleida disposa de varis incentius i iniciatives per a la rehabilitació d'habitatges i ús d'energies renovables. A continuació es detallen els incentius i iniciatives que s'han detectat

Iniciatives existents

L'Agència de l'Energia de Lleida

L'Agència de l'Energia de Lleida disposa d'un punt d'informació en energia sostenible, que ofereix informació en estalvi i eficiència energètica i informació sobre tot tipus d'energies renovables, a més a més d'informació

sobre les subvencions a les que poden acollir-se ciutadans i administracions.

Proporciona serveis com:

- Reduir el cost de la factura: rebaixar la potència, contractació verda, consells personalitzats rebaixar consum, sol·licitud del bo social...
- Instal·lar plaques solars per a l'autoconsum: en un habitatge individual o en una comunitat de veïns i veïnes.
- Demanar ajuts i bonificacions per actuacions de millora de l'eficiència energètica de l'habitatge i per la instal·lació de plaques solars.
- Canvis de les instal·lacions de calefacció i climatització de l'habitatge
- Assessorament en termes de mobilitat elèctrica.

Oficina de rehabilitació de Lleida a través del conveni amb l'Agència d'Habitatge de Catalunya

Aquesta oficina és relativament recent la seva creació i des de l'Ajuntament s'està estudiant a través d'aquest estudi poder ampliar aquest servei per convertir-se en una oficina seguint el model *One Stop Shop* que per un costat generi demanda i per l'altre proporcioni un assessorament tècnic, administratiu i financer a tota la ciutadania:

- Proporciona informació sobre eficiència energètica i energies renovables als ciutadans del municipi.
- Gestiona les ajudes en matèria de rehabilitació residencial aprovades per la generalitat de Catalunya en el Marc del Pla Estatal de Recuperació, Transformació i Resiliència i l'instrument de recuperació Next Generation EU.

Oficina de Barri en virtut de la proposta presentada per a la línia 1 d'actuacions de rehabilitació a nivell de barri (ERRP). Per a la present iniciativa, en tant que s'està treballant paral·lelament, es considera oportú poder-la adjuntar en el present informe, ja que pels requeriments de la proposta, es tracta d'una radiografia molt detallada dels blocs sobre els quals es vol actuar. Es realitza a la secció següent un resum molt breu (secció 7)

Incentius

Instal·lació de plaques solars

Bonificació sobre la quota de l'impost sobre béns immobles:

Tindran dret a una bonificació de fins el 50% de la quota, els immobles que instal·lin sistemes d'aprofitament de l'energia solar mitjançant tecnologia fotovoltaica no obligats per normativa. Aquesta bonificació dura 5 anys consecutius amb import màxim anual de 350 euros.

També poden gaudir d'aquesta bonificació de la quota de l'IBI els immobles que instal·lin plaques solars per al propi autoconsum, sobre cobertes que s'ubiquin a menys de 500 metres.

La bonificació a percebre variarà en funció del cost de la instal·lació amb el següent criteri:

- Podran gaudir d'una bonificació de fins el 50% del cost de la instal·lació. Aquesta bonificació s'aplicarà deduïnt anualment una cinquena part del cost de la instal·lació deduïble, durant 5 anys consecutius, amb el límit de 350 € anuals.
- En el cas d'instal·lació compartida d'autoconsum per habitatges plurifamiliars, podran gaudir de la bonificació sobre la quota de l'IBI aquells habitatges que participin en la instal·lació d'autoconsum compartit. El càlcul del cost de la instal·lació atribuïble a cada immoble participant es farà multiplicant el cost total de la instal·lació pel coeficient de repartició corresponent, aprovat per la comunitat.

Bonificacions sobre la quota de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres:

- Bonificació del 95% sobre construccions, instal·lacions i obres, del cost de la part d'obra per ús exclusiu de la mateixa construcció, consistent en l'estricta instal·lació de plaques solars i fotovoltaïques, sempre i quan sigui la font d'energia i no sigui obligatori per normativa.

Rehabilitació Energètica

Bonificació sobre la quota de l'impost sobre béns immobles:

- Bonificació de la quota íntegra de l'impost per obres de rehabilitació integral fins a tres períodes impositius:

Valor Cadastral	1r any	2n any	3r any
------------------------	---------------	---------------	---------------

Fins 50.000 €	80%	85%	90%
Entre 50.000 € i 100.000 €	70%	75%	80%
Més de 100.000 €	50%	50%	50%

Bonificacions sobre la quota de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres:

- Els immobles inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'Ordenança reguladora de les condicions de manteniment de la seguretat dels edificis en el Centre Històric de Lleida
 - o Gaudiran d'una bonificació del 75% quan siguin considerades gran rehabilitació.
 - o Gaudiran d'una bonificació del 50% per obres catalogades com a rehabilitació comprenent aquestes el conjunt d'obres de caràcter general que, sense modificar la configuració arquitectònica global de l'edifici o habitatge, en milloren la qualitat pel que fa a les condicions de seguretat, funcionalitat, accessibilitat i eficiència energètica.
- Bonificació del 90% de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres del cost de la part d'obra consistent en l'estricta adaptació d'habitatges per a persones discapacitades i de supressió de barreres arquitectòniques als edificis o a la reforma d'edificacions existents, sempre hi quan no sigui imperatiu per normativa.

7.OFICINA DE BARRI (ERRP)

Oficina de Barri en virtut de la proposta presentada per a la línia 1 d'actuacions de rehabilitació a nivell de barri (ERRP).

La proposta es concreta amb un entorn discontinu amb una superfície d'uns 169.376 m², 107 blocs, que inclouen 2.578 habitatges, i que està delimitada per 11 subàmbits dispersos per la ciutat:

Barri la Mariola

- 1.1. Blocs Ruiz d'Alda - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes l'any 1945. Es configuren amb 5 blocs amb 99 habitatges.
- 1.2. Blocs Grupo Mariola (Ramiro Ledesma) -Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes entre els anys 1955 i 1960. Es configuren amb 12 blocs amb 486 habitatges.
- 1.3. Blocs Gaspar de Portolà - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes l'any 1969. Es configuren amb 19 blocs i 367 habitatges.
- 1.4. Blocs Juan Carlos - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes als anys 70. Es configuren amb 34 blocs amb 688 habitatges.

Barri centre històric

- 1.5. Blocs Grup del Pla - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes al 1954. Es configuren amb 5 blocs amb 72 habitatges.

Barri de Pardiniyes

- 1.6. Blocs Grup la Pau -Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes l'any 1964. Es configuren amb 5 blocs amb 130 habitatges.
- 1.7. Blocs Landelino Lavilla - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes als anys 60. Es configuren amb 7 blocs amb 124 habitatges.

Barri de Balàfia

- 1.8. Blocs Grup Voravia - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes als anys 50. Es configuren amb 6 blocs i un total de 112 habitatges.
- 1.9. Blocs als Carrers Garraf i Conca de Barberà - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes als anys 40. Es configuren amb 4 blocs i 280 habitatges-

Barri de la Bordeta

- 1.10. Blocs als carrers Àger i Reus - Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes als anys 70. Configurat amb 8 blocs i 164 habitatges.

Barri Cappont

- 1.11. Es tracta d'un conjunt d'edificacions construïdes entre els anys 50 i 70. Configurat amb 2 blocs amb 56 habitatges.

De les 2.578 habitatges que conformen l'Entorn Residencial de Rehabilitació Programada :

- 2.314 habitatges són de titularitat privada (89,76% del total)
- 164 habitatges són de titularitat pública (6,32% del total), 158 pertanyen a la Generalitat de Catalunya, o INCASOL.
- 100 habitatges són de titularitat de grans tenidors. (3,92% del total)
- El 26,36% dels habitatges es troben desocupades actualment.
- El 73,64% dels habitatges es troben ocupats.

Perfil socioeconòmic dels residents

Als subàmbits situats al barri de la Mariola, actualment estan habitats bàsicament per famílies d'ètnia gitana, famílies estrangeres sobretot procedents d'Àfrica i en major nombre del Nord d'Àfrica, també persones grans que viuen soles.

Molta part d'aquestes famílies presenten:

- Vulnerabilitat econòmica: deutes, beneficiaris de prestacions socials
- Baixa qualificació i dificultat d'accés a la feina
- Nivell alt d'absentisme escolar
- Pobresa energètica d'acord amb el barem de la llei 24/2015, i deutes de subministrament.
- Situacions de risc en nens i joves.
- Situacions de persones sense permís de residència i treball.
- Gran nombre d'ocupacions irregulars dels habitatges, sobretot al Grup Mariola.

Al Subàmbit 1.5, situat al Centre Històric els habitatges són petits i la majoria no han estat rehabilitats en absolut. En aquests habitatges les persones residents es caracteritzen per famílies d'origen immigrant principalment de països de l'Àfrica central, el Marroc i Algèria i també famílies d'ètnia gitana.

Les principals situacions de vulnerabilitat són:

- Vulnerabilitat econòmica. Deutes.
- Vulnerabilitat en l'accés al treball. Baixa qualificació. Treball submergit.
- Pobresa energètica
- Vulnerabilitat habitatge: pisos ocupats

- Situacions de risc en nens i joves. Absentisme.
- Gent gran en situació de dependència.

En els subàmbits 1.6, 1.7, 1.8 i 1.9, situats als barris de Pardinyes i Balàfia, hi ha dos tipus de residents:

- Persones grans que són propietàries, en alguns casos hi resideix algun fill. La situació d'aquestes persones grans comporta una fragilitat més gran enfront de les altes o baixes temperatures, cosa que s'ha agreujat fruit de l'increment en el preu de l'energia.
- Persones estrangeres que tenen habitatge de lloguer. Les rendes i la situació social d'aquestes persones no els permeten invertir en la millora dels habitatges. S'observa que alguns d'aquests habitatges estan sobreocupats atesa la dificultat d'accés a un habitatge propi.

A més, algunes de les plantes baixes han estat ocupades de forma irregular amb el consegüent deteriorament del veïnat.

Als subàmbits 1.10 i 1.11, al barri de La Bordeta i al de Cappont, destaquen per ser residència de persones amb vulnerabilitat econòmica que es tradueix en la generació de deute ja sigui d'habitatge, subministraments o per fer front a les despeses diàries .

Aquesta situació de vulnerabilitat econòmica es relaciona amb les dificultats per accedir al mercat laboral, ja sigui per la baixa qualificació professional o per la manca de documentació.

En general s'observa un índex més alt de persones en situació de pobresa energètica i nens en situació de risc.

Com a la resta de blocs, també hi conviuen persones grans, dels primers habitants, que en aquests moments per qüestions d'edat estan en situació de dependència.